

סֵפֶר
עֲשֵׂתוֹ
אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיזוּק, אֲמוּנָה,
וְעֲצוֹת מַעֲשִׂיּוֹת לְחַיִּים,
תְּרַגְּמוּ מִמְּכַתְּבֵים שֶׁנִּכְתְּבוּ
עַל יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תְּפָאֶרֶת
הַתּוֹרָה בְּרֶסֶלַב

זשכ"ה

230

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' גור' הירדן 25
הכניסה מצד ימין בנינה
050-419-9751

ברכפלד

רח' ר'שבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צה' 1
050-412-6101

אלעד

רח' הרב יוסף קארר 5
052-598-3029

קרית ברסלב

ליבערס - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd
Liberty, NY 12754

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

11 Jerusalem Ct
Liberty NY, 12754

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

לשמיעת השיעורים הגפלאים
של ראש הישיבה שליט"א
חייגו:

קוץ ברסלב
079-704-0066

הדווק פאר אידישע שטוב
079-704-0069

עריכה - המהר"ר הרבצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה
maebreslev@gmail.com
www.BreslevCenter.com

דפים ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש
2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691

עֲצַתוֹ אֲמוּנָה

- א.....לְמָה אֶבְדְּתִי אֶת הַרְגֵשׁ בְּהַתְבוּדוֹת?
ב.....אֵיךְ מְחֻזְקִים אֶת הַבְּעַל בְּתַקוּפָה קָשָׁה?
ג.....אֵיךְ הַיֶּלֶד הַפְּסִיק לְכַסּוֹם אֶת הַצְּפָרְנִים?
ד.....הֲאֵם אַתֶּם יְכוּלִים לְסַפֵּר קְצֵת מֵה קִבְלָתֶם מִמוֹהֲרָא"ש?

אִישׁ אֲמוּנָה

- א.....וְכִי לְמִי יֵשׁ בֶּן כֶּסֶף?
ב.....כְּבֵד שְׂמוֹנִים יוֹם לֹא הִקְשַׁבְתָּ לְחֻדְשׁוֹת.....
ג.....לֹא לְזִלְזֹל בְּמַחְנֻכִים לְעֵינֵי הַיְלָדִים.....
ד.....לְתֵת הַרְגֵשָׁה טוֹבָה לְכָל אֲנָשֵׁי הַעֲוֹת.....
ה.....עֲבוֹדַת הַקּוֹדֵשׁ שֶׁל מוֹרָה.....
ו.....אָדָם עִם קְצֵת שִׂכָּל, מְשַׁקֵּעַ בְּכִיתוֹ.....
ז.....חֲסִיד בְּרִסְלָב עוֹשֶׂה הַפְּעָה.....
ח.....כְּשֶׁהַבְּעַל סוּגֵר אֶת הַטֵּלְפּוֹן בְּשַׁעַת הַלְמוּד.....
ט.....אֲנִי צְרִיכָה בְּעַל, אֲנִי לֹא צְרִיכָה מִלְּאֵךְ.....
י.....הַיְלָדִים שֶׁלֹּךְ רוֹאִים כְּמָה סִבְלָנוֹת יֵשׁ לָךְ אֵלֵיהֶם.....
יא.....חֲבִיבִים לְהַרְשׁוֹת לְיֶלֶד לְדַבֵּר עִם הוֹרֵיוֹ.....
יב.....זו זְכוּת גְּדוּלָה לְהִיּוֹת שֶׁמֶשׁ בְּמִירוֹן.....

מסבן אתה כל כך רבוק לטלפון שלך..... יב

חכל להתרגו, הכל מאת השם..... יב

לדאג שהאשה תוכל ללכת לכינוס ברונע..... יד

עצה לפחדים בלילה..... יד

תקשר את עצמך בחזרה בשק של רבנו ז"ל..... טו

בקשתו האחרונה של מוהרא"ש ממטת בית החולים..... טז

למה אבדתי את הרגש בהתבודדות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

כתבתי מכתב לפני כמה שבועות שאני הולך להתבודדות בכל יום בהרי וואלנאט [המכתב מובא בסוף מכתב זה]. הייתי מרגיש כל כך טוב, הרגשתי שהאמונה שלי חזקה עד שלא אכפת לי מכלום, אני לא מפחד מאף אחד, ואני רוצה למצוא חן רק בעיני השם יתברך.

לאחרונה כשאני הולך להתבודדות קשה לי מאד לדבר, אני מרגיש כל כך כבד, אני לא יכול לפתוח את הפה, לאחרונה שוב התחלתי לפחד מהחיות, הרבה פעמים אני מבקש רק על זה שלא יקרה כלום ושלא אפחד. לא שקרה משהו, אלא סתם תפס אותי פחד.

אני עדיין משתדל ללכת בכל יום, כי אני יודע שזה הדבר הנכון לעשות, אבל מה לעשות כדי שאשאר חזק ושהאמונה שלי רק תלך ותתחזק?

אני גם חושב שעד עכשו כשעברתי תקופה קשה מאד בפרנסה זה דחף אותי ללכת להתבודדות כי אין לי מי שיעזר לי, ורק אחרי שהלכתי להתבודדות הרגשתי טוב. ככל הנראה מצאתי ברוך השם פרנסה טובה ואני חושש שכשאסתדר בעבודה ומשכרת נורמלית זה יגרם שלא אלך להתבודדות, או על כל פנים לא לזמן ארוך כל כך, כי אני יודע שיש לי עבודה.

אני יודע שלא נכון לחשב כך, אבל איך אני אוכל להיות עקבי בזה גם כשהולך לי טוב? ולא לחכות חס ושלום שיקרה משהו כדי להזכר?

ישר פח גדול על הכל, אנחנו כל כך מאשרים ברוך השם, החיים שלנו נהיים יפים יותר מיום ליום, כל כך נעים להיות לי בבית.

ישר פח

תשובה :

בְּעֲזַרְת ה' יִתְבַּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת בּא, רֹאשׁ חֹדֶשׁ שְׁבֹט, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכָבוֹד ... נְרוֹ יְאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵה שְׂאֵתָה מְרָגִישׁ לְאַחֲרוֹנָה בְּהִתְבוּדוֹת שְׂאִין לְךָ אֶת הַהִתְלַהֲבוֹת וְהַרְגָּשׁ שֶׁל פְּעַם - זֶה רַק כְּדֵי לְהַכִּיֵּא אוֹתָךְ לְמָקוֹם יוֹתֵר גְּבוּהַ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א', סִימָן כה): "וּבִזְזָה טוֹעֵיִן הַחֲסִידִים הַרְבֵּה, שֶׁפִּתְאֹם נִדְמָה לָהֶם שֶׁנִּפְלוּ מֵעִבּוּדַת ה', וּבִאֲמַת אֵין זֶה נְפִילָה כָּלֵל, רַק מַחֲמַת שְׁצָרִיכִין לְעֵלוֹת מִמְּדֻרְגָה לְמְדֻרְגָה וְאִזּוּ מִתְעוֹרְרִין וּמִתְגַּבְּרִין מִחֲדָשׁ הַקְּלִיפּוֹת שֶׁהֵם הַתְּאוּוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהַדְּמִיוֹנוֹת וְהַמְּחַשְׁבוֹת וְהַמְּנִיעוֹת כִּנ"ל, עַל כֵּן צְרִיכִין לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל פְּעַם מִחֲדָשׁ לַחֲזוֹר וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר הַקְּלִיפּוֹת וְהַמְּנִיעוֹת וְכוּ' שֶׁבְּכָל מְדֻרְגָה וּמְדֻרְגָה מִחֲדָשׁ, אֲבָל בִּאֲמַת אֵין זֶה נְפִילָה כָּלֵל כִּנ"ל". אֲנָשִׁים טוֹעִים, נִרְאֶה לָהֶם שֶׁהֵם נוֹפְלִים מֵעִבּוּדַת הַשֵּׁם שְׁלָהֶם, אֲבָל הָאֲמַת הִיא שְׂאִין זוֹ נְפִילָה, זֶה רַק בְּגִלְל שְׁצָרִיכִים לְעֵלוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר גְּבוּהַ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם וְכֵדִי שְׂיֻכְלוּ לְעֵלוֹת יוֹתֵר גְּבוּהַ צְרִיכִים לְרַדֵּת, צְרִיכִים לְהִתְגַּבֵּר שׁוּב עַל כָּל הַקְּלִיפּוֹת שְׂאֵלוֹ הֵם הַמְּעַשִּׂים הַיִּשְׁנִים שְׁעָשׂוּ, לְכֵן נִדְמָה שֶׁנִּפְלוּ, אֲבָל בִּאֲמַת אֵין זוֹ נְפִילָה, זֶה רַק כְּדֵי שְׂיֻכְלוּ לְעֵלוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר גְּבוּהַ.

תְּמַשִּׁיף לְלַכֵּת לְהִתְבוּדָד בְּשָׂדוֹת, בְּיַעֲרוֹת, אֵל תַּחֲכֶּה לְרַגְשׁוֹת, אֵתָה תַּעֲשֶׂה מֵה שְׂרַבְּנוּ לְמַד אוֹתָנוּ, וְאֵם אֵתָה לֹא מְרָגִישׁ טַעַם, אֵתָה מְרָגִישׁ שְׂאִין לְךָ דְּבוּרִים - תַּעֲשֶׂה מִזֶּה בְּעֲצָמוֹ הַתְּבוּדוֹת, אֲבָל חֵס וְשְׁלוֹם אֵל תַּעֲזֹב, כָּל הַצְּדִיקִים עֲבְרוּ אֶת זֶה, רַבְּנוּ בְּעֲצָמוֹ עֲבַר אֶת זֶה. רַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר (שְׁבַחֵי הַר"ן, סִימָן יב): "הִיָּה נִדְמָה לוֹ תְּמִיד שְׂאִין מִסְתַּכְּלִין עָלָיו כָּלֵל וְאֵין שׁוֹמְעִין לוֹ כָּלֵל, רַק אֲדַרְבֵּה, נִדְמָה לוֹ שֶׁמִּרְחִיקִין אוֹתוֹ מֵעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרַךְ בְּכָל מִינֵי הַרְחָקוֹת וְכֵאלוֹ אֵין רוֹצִין בּוֹ כָּלֵל וְכָלֵל, כִּי הִיָּה רוֹאֶה שְׁחוּלְפִין וְעוֹבְרִין בְּמָה וְכֵמָה יָמִים וְשָׁנִים וְעֵדִין הוּא רְחוֹק מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ וְלֹא זָכָה עֵדִין לְשׁוֹם הַתְּקַרְבוֹת, עַל כֵּן נִדְמָה בְּעֵינָיו שְׂאִין שׁוֹמְעִין דְּבָרָיו כָּלֵל, וְאֵין מִסְתַּכְּלִין עָלָיו כָּלֵל, רַק אֲדַרְבֵּא, מִרְחִיקִין אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי הַתְּרַחְקוֹת מֵעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרַךְ, אֵף אֵף עַל פִּי כֵן הִיָּה מִחֲזוֹק עֲצָמוֹ מְאֹד, וְלֹא הִנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ, וְכֵמָה פְּעָמִים הִיָּה שֶׁהִיָּה נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ מִחֲמַת זֶה שְׂרָאָה שֶׁהוּא מִתְּפַלֵּל וּמַעֲתִיר וּמִפְּצִיר כָּל כּוֹף

שיתקרב לעבודת השם יתברך ואין מסתכלין עליו כלל, ומחמת זה נפל לפעמים בדעתו ולא היה מדבר עוד כל כך בינו לבין קונו איזה ימים, אחר כך נזכר בעצמו והתבייש בעצמו על שהרהר אחר מדותיו יתברך, כי באמת בודאי השם יתברך חנון ורחום וכו', ובודאי הוא רוצה לקרבו וכו', וחזר ונתחזק בדעתו והתחיל שוב להעתיר ולדבר לפני השם יתברך כנ"ל, וכן היה כמה פעמים, "הרבה פעמים קרה אצל רבנו שהוא נשבר מאד, בראותו שכבר כל כך הרבה הוא התפלל ובקש, אבל נדמה לו שלא צריכים אותו, והוא הפסיק לעשות התבודדות, עד שתפס את מעשיו והתבייש מאד שהוא הרפה מעבודת השם הקדושה, והוא התחיל בחזרה לדבר אל השם יתברך, וכך היה הרבה פעמים, עיין שם.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

[המכתב הנזכר לעיל:

תענוג ללכת בשדה לשוחח עם השם יתברך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מקץ, כ"ד כסלו, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד יקירי ... גרו יאיר, קרית ברסלב

קבלתי את מכתבך.

כל כך החייית אותי עם מכתבך, ממש נסכת בי חיות שאמה הולך להתבודדות, אתה הולך בהרי 'וואלנאט' טייל עם השם יתברך, אתה כבר מכיר שם כל עץ וכל שביל - מללכת כל כך הרבה התבודדות.

וואלנאט זה באנגלית אגוז, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (שיר השירים רבה ו, ב), על הפסוק (שיר השירים ו, יא): "אל גנת אגוז ירדתי", אל הרי 'וואלנאט' הלכתי; למה נמשלו ישראל לאגוזים? הם אומרים הרבה פרושים, אחד הפרושים, שאגוז כשהוא נופל לתוף בוץ אפשר לשטף אותו והוא נשאר נקי כקדמותו, בשונה מפרות אחרים. כך עם ישראל כשהם נופלים לבוץ הם יכולים להתרחץ היטב בתשובה ומעשים טובים. גם כי כשמכסים את השרשים של עץ אגוזים הוא לא יכול לצמח, כך גם, מי שמכסה את עצמו, הוא לא מתודעה - "מכסה פשעיו לא יצליח" (משלי כח, יג), עיין שם במדרש.

תענוג ללכת בשדה לשוחח עם השם יתברך, בונים את האמונה. אתה כותב

לי שְׁהִיּוֹם אַחֲרֵי שֶׁהִלַּכְתָּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה שְׁעוֹת לְהִתְבוּדוֹת - הָאֲמוּנָה שְׁלֶךְ הַרְבֵּה יוֹתֵר חֲזָקָה; בְּיָדָי שְׁזָה כֶּף, הַדְּבִיּוֹר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בּוֹנֵה כָּל כֶּף חֲזָק אֶת הָאֲמוּנָה, עַד שֶׁכָּבַר לֹא צָרִיכִים אִף אֶחָד רַק אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא מִפְּחָדִים מֵאִף אֶחָד רַק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

כָּל כֶּף הַחַיִּית אוֹתִי שְׁאַתָּה הוֹלֵךְ עִם הָעֲצוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ, זֶה כָּל כּוֹנֵנִי עִם הַקְּרִיָּה, רַק בְּשִׁבְלִי זֶה כְּדֵי שִׁיחִיו עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שִׁיבְקֶשׁוּ מִמֶּנּוּ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תִּנְחָה אוֹתִי בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמִי, אֲנִי רוֹצֵה לְחַיּוֹת אֶתְּךָ, אֲנִי רוֹצֵה לְהַפְלִיל בְּךָ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

חֲנוּכָה שְׁמַח.

[...]

איך מחזקים את הבעל בתקופה קשה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יש לי שאלה קשה, איך נותנים חיזוק לבעל בשהוא עובר תקופה קשה?

הוא ישן הרבה מאד ואין לו פח לקום מקדם, וזה לא בגלל שהוא הולך לישון מאוחר, אלא הוא פשוט לא יכול מסגל מקדם, וזה מאד מאד בואב לו, ממש עד עמקי גשמתו והוא מאד שבור מזנה.

מה אני יכולה לעשות במצב כזה? כשאני רואה אותו כן, אני מרגישה שאני מתאששת.

אני לא יודעת מה להגיד לו, והוא מצפה לשמוע ממני, מה עושים? אני אובדת עצות.

ייר ש פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בשלח, ו' שבט, שנת ה'תשפ"ה

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

תשארו חזקים, אל תתמוטטו, הקדוש ברוך הוא לא נותן נסיון לאדם רק אלא

יש לו את הכוחות לעמוד בזה. אם אתם עוברים עכשו את הקשי הזה - בטוח שיש לכם את הכוחות לעמוד בזה.

אמונה נותנת כח; תחזירו בעצמכם שכל מה שקורה עם האדם הוא מהשם יתברך, שום דבר הוא לא מקרה, הכל מהשם יתברך, דומם, צומח, חי, מדבר, הכל זה הוא, הכל רק לטובתנו, אנחנו לא מבינים מה שקורה, זה יכול להראות רע אבל באמת שום דבר לא רע, הכל רק טוב.

קחו לכם כמה דקות ביום, בפנה שקטה וריקה, שאף אחד לא שומע ואף אחד לא רואה, ובשקט תכפו אל השם יתברך, תבקשו ממנו שיתן לכם כח ועצמה שתוכלו לחזק את הבעל ולהמשיך הלאה בנהול הבית.

תחשבו שזה רק מעבר, הזמן הקשה יעבור, עוד יהיה טוב יותר, הבעל יהיה בריא בגוף ונפש, ויהיו לכם ימים יפים ומאירים ותקומו דורות יפים. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

איך הילד הפסיק לכסוס את הצפרנים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

בפתה שלי יש ילד שכל הזמן כוסס צפרנים, אמרת לי שישבוקש מהשם יתברך על זה וכך הוא יפסיק.

בדרך לגן המשחקים עוברים דרך בית כנסת, והרבה פעמים כשהוא ריק אנחנו נכנסים לשם כדי לתת נשיקה לארון הקודש, פעם אחת אני שומע שהוא מבקש מהשם יתברך, "השם תעזר שלא אכסוס את הצפרנים", והיום אני קולט שהוא כבר כמעט ולא כוסס צפרנים.

ייר פח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - לֵיל שִׁישֵׁי פְרִשְׁת בְּשִׁלַח, ט' שָׁבֹט, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכַבֹּד יְקִירֵי אֱהוּבֵי ... גְרוֹ יָאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֻלְקֶךָ שְׁאַתָּה מְחַדֵּיר בִּיְלָדִים תְּפִילָּה, שְׂיִבְקָשׁוּ כָּל דְּבַר מֵהֵשֵׁם
 יִתְבָּרַךְ; כָּל דְּבַר שְׂצָרִיכִים, כָּל דְּבַר שְׂרוּצִים - יֵשׁ רַק עֲצָה אַחַת, 'תְּפִילָּה'; לְבַקֵּשׁ
 מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְהָ שְׁלֹךְ, כְּמוֹ שְׂמִבְקָשִׁים מֵאַבָּא, כְּמוֹ שְׂמִבְקָשִׁים מִחֵבֵר טוֹב.
 כְּשִׁלּוּמֵדִים אֶת זֶה עִם יְלָדִים, מְדַבְּרִים שׁוֹב וְשׁוֹב עַל תְּפִילָּה - זֶה נִכְנָס כָּל כֶּף חֲזָק
 בְּעֲצוּמוֹתֵיהֶם, הֵם זּוֹכְרִים אֶת זֶה כֹּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, וְכִשְׁהֵם יִצְטָרְכוּ מִשְׁהוּ וְיִרְצוּ מִשְׁהוּ
 בַּחַיִּים - הֵם יִדְעוּ שְׁעַל יְדֵי תְּפִילָּה אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת זֶה.

טוֹב מְאֹד אֲתָה עוֹשֶׂה שְׁאַתָּה נִכְנָס אִתָּם לְבֵית כְּנִסַּת רִיק וְאַתָּה מְלַמֵּד אוֹתָם
 לְנִשְׁק אֶת הַפְּרָכָת, וְגַם שְׂיִבְקָשׁוּ לֵיד הַפְּרָכָת. מוֹהֲרָא"ש סִפֵּר שֶׁהִמְלִיךְ שְׁלוֹ רַבִּי
 יַעֲקֹב קַלְמִנוֹבִיץ זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה (הַמְּכַנֶּה בְּלִשׁוֹן חֶבֶה ר' יַעֲקֹב מְלַמֵּד) - הִנֵּה מְחַדֵּיר
 בִּיְלָדִים אֲמוּנָה, כְּשִׁילֵד הִנֵּה צָרִיךְ מִשְׁהוּ הַמְּלַמֵּד הִנֵּה לּוֹקַח אֶת הַיֵּלֵד וּמַעֲמִיד אוֹתוֹ
 לְפָנֵי אַרְוֹן הַקּוֹדֵשׁ, הַתְּלַמוּד תּוֹרָה הִנֵּה בְּבֵית הַכְּנִסַּת, וְהוּא אָמַר לֵילֵד לְנִשְׁק אֶת
 הַפְּרָכָת, הוּא הִנֵּה אוֹמֵר תְּפִילָּה וְאָמַר לוֹ לֹמַר אַחֲרָיו מִלָּה בְּמִילָה; כֶּף הוּא הַחֲדִיר
 בִּיְלָדִים אֶת הָעֲנָנִין שֶׁל תְּפִילָּה, כְּשִׂצְרִיכִים מִשְׁהוּ שְׂיִגְשׁוּ לְאַרְוֹן הַקּוֹדֵשׁ, יִתְּנוּ נְשִׁיקָה
 לְפְרָכָת וּיְבַקְשׁוּ מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ מַה שְׂצָרִיכִים.

מוֹהֲרָא"ש אָמַר שְׂמִכָּל הַמְּלַמְדִים שְׁלוֹ יֵשׁ לוֹ זְכוֹרֹנוֹת רַק מֵהַמְּלַמֵּד הַזֶּה וּמַעוֹד
 מְלַמֵּד שְׁגַם הוּא הִנֵּה חֲסִיד בְּרִסְלָב, מֵהַאֲמוּנָה, הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת שֶׁהֵם הַחֲדִירוּ
 בִּיְלָדִים. מוֹהֲרָא"ש גַּם סִפֵּר שֶׁהוּא הִנֵּה מְחַלֵּק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם פְּרוּטָה לְכָל
 הַיְלָדִים, וְהוּא הִסְתּוֹכֵב עִם קֶפֶה בֵּין כָּל הַיְלָדִים, וּבְשִׁעָה שֶׁהוּא הִסְתּוֹכֵב עִם הַקֶּפֶה
 הִנֵּה לוֹ נִגּוֹן מִיְחָד שֶׁהוּא הִנֵּה שֶׁר: "הַרְיִנִי נוֹתֵן צְדָקָה לְעֲנִיִּים וְלִיתוּמִים וְלֵאלֻמְנוֹת,
 אֲנִי הֵשֵׁם, עֲזֹר לִי כֹּל יְמֵי חַיֵּי לְתַת צְדָקָה לְעֲנִיִּים, וּבְזָכוֹת זֶה אֲנִצֵּל מִכָּל הַצָּרוֹת
 וּמִכָּל הַמַּחְלוֹת וְאַף פַּעַם לֹא אֲזַדְקֵק לְאַחֲרִים"; מוֹהֲרָא"ש זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה הוֹסִיף
 שֶׁהִנֵּה זֶה מַחֲזֶה נִפְלָא לְרֵאוֹת אֵיךְ כָּל יֵלֵד מְכַנֵּס פְּרוּטָה בְּקֶפֶה אַחֲרֵי אֲמִירַת
 הַתְּפִילָּה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

האם אתם יכולים לספר קצת מה קבלתם ממוהרא"ש?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

בעזרת השם אני פותב כעת ספר על מוהרא"ש, ואני מנסה לדבר עם התלמידים החשובים של מוהרא"ש כדי לשמע ולהבין מעט מה מוהרא"ש פעל ועשה עבורנו. אני רוצה לבקש אם ראש הישיבה שליט"א יכול להקדיש לי קצת זמן, ולמסר לי מה ראש הישיבה קבל ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו.

א. איך התקרב ראש הישיבה לרבנו ז"ל בכלל, ולמוהרא"ש בפרט; אם ראש הישיבה יכול לספר את ספור התקרבותו.

ב. אלו ענינים והדרכות מיוחדות קבל ראש הישיבה ממוהרא"ש בחיים חיותו?

ג. יש הרבה צדיקים בעולם, אבל איך אפשר להביע את המעלות המיוחדות ואת היחודיות של מוהרא"ש.

ד. ראש הישיבה זוכה לחזק כל כך הרבה יהודים עם הדרשות הנפלאות, מתי וכיצד התחיל ראש הישיבה עם זבוי הרבים, למסר את הלמודים ליהודים אחרים ולחזק אותם?

ה. ראש הישיבה מחזק ומקרב כל כך הרבה בחורים מפל סוגי החוגים והמגזרים של עם ישראל, כולם רוצים לשמע ולקבל, מהו סוד ההצלחה האדירה?

ו. מה יש בבבבבב, שהיא מושכת אליה כל כך הרבה יהודים? במה נותנת חסידות בבבבב מענה ועצה לבעיות ולספקות הרבים שמטרידים את בני דורנו?

ז. חסידות בבבבב מתפשטת ומתפרסמת באפן נרחב מאוד, לעמת מה שהיה לפני חמשים שנה; מהי הסבה לשנוי המברך שקרה?

תודה גדולה מראש

תְּשׁוּבָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת מִצְרַע, ד' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יְאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֲשַׁתְּדֵּל לְעֲנוּת עַל כָּל הַשְּׂאוֹת שְׁלָכֶם.

אֵיךְ הַתְּקָרֵב רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה לְרַבְּנוּ ז"ל בְּכֻלּוֹ, וְלַמּוֹהֲרָא"ש בְּפָרְט; אִם רֹאשׁ

הַיְּשִׁיבָה יָכוֹל לְסַפֵּר אֶת סְפּוֹר הַתְּקָרְבוֹתָיו.

מָה שְׂאֵתֶם שׁוֹאֲלִים אֵיךְ רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה הַתְּקָרֵב לְרַבְּנוּ ז"ל בְּכֻלּוֹ וְלַמּוֹהֲרָא"ש זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בְּפָרְט, וְאִם אֲנִי יָכוֹל לְסַפֵּר אֶת סְפּוֹר הַתְּקָרְבוֹתַי; מָה אוֹמֵר לָכֶם, זֹאת מִתְּנַת חֲנָם מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֵם עָלַי וְקָרֵב אוֹתִי אֶל רַבְּנוּ ז"ל, מִתְּנַת חֲנָם מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּפִי שְׂרַפִּי נִתֵּן אָמַר: "אֲתָה יוֹדֵעַ יוֹדֵעַ עוֹלָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ אֶת הַסּוּד לְמָה אֲנִי יוֹדֵעַ מֵרַבִּי כְּזֶה וְהַשְּׂנִי לֹא".

אֲתֶם מְבַקְּשִׁים מִמֶּנִּי שְׂאֲכַתֵּב אֶת סְפּוֹר הַתְּקָרְבוֹתַי; זֶה סְפּוֹר אַרְבֵּי, אֲכַתֵּב עַל

קֶצֶה הַמִּזְלָג.

תּוֹדָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יֵשׁ לִי הוֹרִים מְאֹד יְקָרִים, אֲנִי חָיֵב אֶת כָּל חַיֵּי לְהוֹרֵי, הֵם אֲנָשִׁים מְאֹד מִיְּחָדִים, אָבִי שְׁלִיט"א - כָּל הַחַיִּים שָׁלוֹ זֶה רַק לִימוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵּן אֲמִי תַחֲנִי - כָּל הַחַיִּים שָׁלָה הֵם אַמוּנָה, תְּפִלָּה וְשִׂמְחָה. כָּל הַשָּׂנִים מְאֹד רְצִיתִי לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כְּשֶׁר, חִפְּשֵׁתִי דְרָךְ אֵיךְ לְהַתְּקָרֵב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זְכִיתִי לְגַדֵּל אֲצֵל סְבִי, הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי יַחְזְקָאֵל רוּטָה זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, שִׁמְשֵׁתִי אוֹתוֹ הִרְבָּה שָׁנִים בְּיוֹם וּבַלֵּילָה, רָאִיתִי אֶת הָעִבּוּדָה שָׁלוֹ, אֶת הַתְּעַנּוּת שָׁלוֹ, הַסְּגוּפִים שָׁלוֹ, אֵיךְ הוּא עֹבֵד אֶת הַשֵּׁם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, הוּא לֹא יִשָּׁן בְּמִטָּה אֶף לַיְלָה, הוּא יֵשֵׁב וְלָמַד יוֹמָם וְלַיְלָה, יֵשֵׁב כָּל הַיּוֹם מְעַטֵּר בְּטָלִית וְתַפְלִין, רֵץ לְמַקְוֵה עֲשָׂרוֹת פְּעָמִים בְּיוֹם.

רָאִיתִי אֶת הָעִבּוּדוֹת שָׁלוֹ וְהַכְּנֵתִי שְׂאֲפֹשֶׁר לְהִיּוֹת צַדִּיק רַק עַל יְדֵי עִבּוּדוֹת קָשׁוֹת, עַל יְדֵי תְּעַנּוּת, סְגוּפִים וְכֵן הִלָּאָה, נְסִיתִי לְחַקוֹת אֶת זֶה, אֲבָל לֹא הִלֵּךְ לִי. זֶה מְאֹד כָּאֵב לִי, נְסִיתִי לְלָמַד, לְהַתְּפַלֵּל וְלַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַשֵּׁם, אֲבָל הִרְגַּשְׁתִּי חֶסְרוֹן בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם שְׁלִי, הִרְגַּשְׁתִּי שִׁמְשָׁהוּ חֶסֶר לִי; כְּפִי שְׂרַבְּנוּ סִפֵּר אֶת הַסְּפּוֹר

שֶׁל הָרֵב וְהֵבֵן יָחִיד (ספּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ח), הֵבֵן יָחִיד הֶרְגִישׁ שְׁמֵשֶׁהוּ חֶסֶר לוֹ בַּחַיִּים.

עַד שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחַם עָלַי, מְצַאֲתִי סֶפֶר קָטָן, סֶפֶר אֲשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק כּוֹ, וּנְפַתַח לִי עוֹלָם חֵדָשׁ. הִתְחַלַּתִּי לְהֶרְגִישׁ שֵׁשׁ דְּרָךְ לִהְיוֹת יְהוּדִי כָּשֶׁר - עַל יְדֵי שְׁמִדְבָרִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי שְׁמִשׁוּחַחִים עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; אֶפְשָׁר לִהְיוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, אֶפְשָׁר לֶאֱכַל, לִישֵׁן, לִהְיוֹת אָדָם מִן הַשּׁוֹרָה, וְלִהְיוֹת דְּבוּק אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא; עַל יְדֵי הַדְּבוּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי הַתְּבוּדָדוֹת וּתְפִלָּה - הַמַּחַ נְדַבֵּק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אֵלּוֹ עֲנִינִים וְהִדְרָכוֹת מִיַּחְדוֹת רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה קִבֵּל מִמוֹהֲרָא"ש בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ ?

עַל הַשְּׂאֵלָה שְׁלַכְּם אֵלּוֹ עֲנִינִים וְהִדְרָכוֹת מִיַּחְדוֹת קִבֵּלַתִּי מִמוֹהֲרָא"ש בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ; קִשָּׂה לְעֵלוֹת עַל הַפְּתָב בְּמַכְתָּב אַחַד אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַיְפִים שְׁזָכִיתִי לְשִׁמְעַ מִמוֹהֲרָא"ש, אֶכְתֵּב לָכֶם שְׁלוּשָׁה דְבָרִים יְפִים שְׁזָכִיתִי לְשִׁמְעַ מִמוֹהֲרָא"ש; שְׁלוּשָׁה יְסוּדוֹת חֲשׂוּבִים שְׁשֵׁנוּ אֶת חַיֵּי לְטוֹבָה.

קוֹדֵם כָּל דְּרָךְ אֵיךְ לְלַמֵּד וּלְסַיֵּם כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה; מוֹהֲרָא"ש לִמַּד אוֹתָנוּ "סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד" לְכָל אָדָם וְאָדָם שְׁיֻכַּל לְלַמֵּד וּלְסַיֵּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, אֶפְלוּ שְׁלֹא מְבִינִים בְּהַתְּחִלָּה מַה שְׁלוּמְדִים - שְׁלֹא יַעֲצְרוּ, אֶלָּא יִמְשִׁיכוּ לְלַמֵּד; שְׁיִגִּידוּ אֶת הַמְּלִים שֶׁל הַתּוֹרָה אֶפְלוּ בְּלֹא הַבְּנָה כְּלָל. שְׁיִשְׁתַּדְּלוּ לְהַתְּרַכּוּ וּלְהַבִּין מַה שְׁלוּמְדִים; אִם מְבִינִים הֲרִי זֶה טוֹב, וְאִם לֹא מְבִינִים - שְׁיִמְשִׁיכוּ הַלָּאָה, שְׁיִמְשִׁיכוּ לְהַגִּיד אֶת הַמְּלִים, לֹא לְעַצֵּר; שְׁיִלְמְדוּ וְיִלְמְדוּ עַד שְׁיִזְכּוּ לְהַבִּין (פּמבאַר בְּשִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן עו).

*

שְׁנִית שְׁמַעְתִּי מִמוֹהֲרָא"ש אֶת הָעֲנִינִים שֶׁל הַתְּבוּדָדוֹת; אֵיךְ כָּל הַחַיִּים מְשַׁתְּנִים לְטוֹבָה כְּשִׁמְדְּבָרִים וּמְשׁוּחַחִים עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּדָבָר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, זֶה הִיָּה אֶצְלִי הַדְּבָר הַכִּי חֲזַק שֶׁקִּבֵּלַתִּי מִמוֹהֲרָא"ש.

אֶפְלוּ שְׁגַדַּלְתִּי בְּבֵית שֶׁל אֲמוּנָה, כָּלָם יוֹדְעִים מִתְּפִלָּה, הוֹרִי הֵם יְהוּדִים מְאֹד

יִרְאֵי שְׁמַיִם, אֲבָל לְעִבְדָּא וּלְמַעֲשֵׂה, שְׂאֲתַחִיל לְחַיּוֹת עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאֵהִיָּה דְבוּק אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - זֹאת קִבְּלַתִּי מִמוֹהֲרָא"ש; שְׂאוּכַל לְשׁוּחַח עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְדַבֵּר אֵלָיו כְּמוֹ שְׂמַדְבְּרִים אֶל חֵבֵר טוֹב.

*

שְׁלִישִׁית קִבְּלַתִּי מִמוֹהֲרָא"ש לְשִׁמּוֹר עַל כְּבוֹדָהּ שֶׁל אֲשַׁתִּי תַחֲיָי. לְפָנַי הִתְקַרְבוּתִי חֲשַׁבְתִּי שְׁשָׁלוּם בֵּית זֶה דְּבַר יָפֵה, לֹא הִסְתַּפְּלַתִּי עַל זֶה כְּדָבָר שְׂקִשׁוֹר לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם. מוֹהֲרָא"ש זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה לְמַד אוֹתִי שְׁשָׁלוּם בֵּית הוּא דְּבַר נְחוּץ מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם, בְּשָׂכִיל לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כְּשֵׁר; חֲיִבִים לְדַבֵּר יָפֵה בְּבֵית, חֲיִבִים לְדַבֵּר יָפֵה אֶל הָאִשָּׁה, אִף פְּעַם לֹא לְהִתְנַכַּח אִתָּהּ; רַק כִּף אֶפְשָׁר לְזִכּוֹת לְטַהֲרַת הַמַּחַ וְהַמְחַשְׁבָּה וְלְהִיּוֹת צַדִּיק גָּדוֹל.

לֹא קִבְּלַתִּי שׁוּם דְּבַר מִיַּחַד יוֹתֵר מֵאַחֲרִים; מוֹהֲרָא"ש הִשְׁאִיר לְכָל אֶחָד סְפָרִים לְרוֹב וְאֵלֶּפֶי מַכְתָּבִים, חֲזוּק וְעִצּוֹת מֵתוֹךְ סְפָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, מְסַבְּרִים לְמַחֲוֹת הַקְּטָנִים וְהַמְּלַכְלָכִים שְׁלָנוּ, שְׁגַם לָנוּ תְּהִיָּה הַשְּׂגָה וְתִבְנָה בְּעִצּוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ.

מוֹהֲרָא"ש זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה לֹא אָמַר לִי שׁוּם דְּבַר מִיַּחַד; הִיָּתָה לִי זְכוּת בְּמִשְׁפָּךְ עֶשְׂרֵי שָׁנִים בְּכָל שְׁבוּעַ בְּלִיל שְׁשֵׁי אַחֲרֵי הַשְּׁעוֹר לְהַכְּנִס אֶל מוֹהֲרָא"ש זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה אֶל הַקְּדוֹשׁ פְּנִימָה, מוֹהֲרָא"ש הִיָּה מְדַבֵּר אִתִּי זְמַן אָרְךְ יוֹתֵר מֵאַחֲרִים, מוֹהֲרָא"ש הִיָּה מְדַבֵּר אִתִּי לְפַעְמִים שְׁעָה וְיוֹתֵר; הַחֲבָרִים הָיוּ שׁוֹאֲלִים אוֹתִי: "מַה מוֹהֲרָא"ש דְּבַר? מַה מוֹהֲרָא"ש סֵפֶר?" הִיָּיתִי אוֹמֵר לָהֶם: "מוֹהֲרָא"ש לֹא סֵפֶר שׁוּם סוּדוֹת שְׂרַק לִי מִתֵּר לְדַעַת וְאַחֲרִים לֹא, מוֹהֲרָא"ש שׁוּחַח אִתִּי מַה שְׂכַתּוֹב בְּמַכְתָּבִים"; עֲנִינִים שְׂקִשׁוֹרִים לְנִהוּל יְשִׁיבָה, תְּלַמוּד תּוֹרָה, בֵּית חֲנוּךְ לְבָנוֹת, אֵיךְ לְהַדְרִיף אֲבָרְכִים וְכוּ', מְסַדֵּר דְּרָךְ הַלְמוּד וּמַהֲעִצּוֹת הַמְּתוּקוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ. הַרְבֵּה פְּעָמִים הָיוּ שְׂאֵלוֹת פְּרֻטִיּוֹת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הַתְּלַמִּידִים, אוֹ אֵיךְ לְהִסְתַּדֵּר עִם הַמְּחַלְקוֹת שֶׁהָיוּ נִגְדִי; הַכֹּל כְּתוּב בְּסְפָרִים וּבְקוֹנְטְרָסִים, מִי שְׁיִלְמַד אֶת הַסְּפָרִים יִרְאֶה הַכֹּל.

מוֹהֲרָא"ש זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה מְסַפֵּר עַל הַסְּפָר מְגַלַת סְתָרִים (סֵפֶר פְּעֻלַת הַצַּדִּיק, סִימָן תרח) רַבִּינוֹ סֵפֶר לְרַבִּי נֶתָן וּלְרַבִּי נִפְתָּלִי כָּל מַה שְׁיִהְיָה עַד שְׂמִשְׁיַח יְבוּא, רַבִּי נֶתָן כְּתַב אֶת זֶה בְּרָאשֵׁי תְבוֹת וּמָסַר אֶת זֶה לְרַבִּי נַחְמָן מְטוּלְטָשִׁין זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, הוּא מָסַר אֶת זֶה לְבָנוֹ, הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל רַבִּי אֲבָרְהָם זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, הוּא מָסַר אֶת זֶה לְרַבִּי

לוי יצחק בנגר זכרוננו לברכה והוא מסר את זה למוהרא"ש זכרוננו לברכה. כלם שואלים 'למי מוהרא"ש מסר את זה?' התשובה היא: מוהרא"ש הכניס את זה בספר אשר בנחל. מי שלומד את הספר הזה יכול לראות ולהבין מה יהיה כל הסדר עד שמשיח יבוא, אמן ואמן.

יש הרבה צדיקים בעולם, אבל איך אפשר להביע את המעלות המיוחדות ואת היחודיות של מוהרא"ש?

על שאלתכם, יש הרבה צדיקים בעולם, אבל מהן המעלות המיוחדות והיחודיות של מוהרא"ש; מוהרא"ש מסר את נפשו למען כלל ישראל, מוהרא"ש היה אומר: "הייתי יכול לקחת את העצות, החזיק והשכל של רבנו ולחיות עם זה לעצמי, להסתגר בחדר עם ספרים, ללמד כל היום וכל הלילה, ולהיות דבוק בהשם יתברך בדבקות הכי גדולה"; זה אפיה יודע, שמוהרא"ש מאד אהב ספרים, מוהרא"ש היה אומר: "כל אדם יש לו את התאוות שלו, התאוה שלי היא ספרים"; כל ספר שיצא לאור עולם הביאו למוהרא"ש, למוהרא"ש היו אנשים שהיו מפקדים על זה, הם היו ממנים ללכת כל יום לחנויות הספרים לחפש עבורו ספרים חדשים, הם הביאו כל ספר שיצא לאור למוהרא"ש זכרוננו לברכה.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה היה יכול לנעל את דלתו ולעסוק כל חייו בלמוד ובתפילה, אבל מוהרא"ש עשה אחרת, הוא שם הכל בצד, הוא עסק במשך כל חייו עם בני ישראל, להחזיר אותם אל הקדוש ברוך הוא, להראות להם את הרחמנות של הקדוש ברוך הוא; הוא התלכלך בכך כדי לעזור ליהודים.

מובא, דוד המלך אמר (ברכות ד): "ואני ידני מלוקלכות בדם", כדי לטהר יהודים; זה מה שמוהרא"ש זכרוננו לברכה עשה, הוא מסר את החיים שלו עבור בני ישראל; כלם צחקו ממנו, כלם לעגו לו; עד היום תשמע אנשים שמדברים נגד הצדיק הזה.

מוהרא"ש לא עולל רע לאיש, הוא בסך הכל כתב ספרים וקונטרסים על נושאים שאף אחד לא רוצה לדבר על זה, לחזק בחורים ובחורות שלא יתיאשו אפלו שהם נכשלו בפגם הברית, הם נכשלו בעברה החמורה הזאת רחמנא לצלן;

שֶׁהֵם לֹא יִחְשְׁבוּ שֶׁהֵם כְּבָר אַבּוּדִים, שֶׁהֵם יִדְעוּ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל אֶת תְּשׁוּבָתָם; אִם הֵם יִתְבּוֹדְדוּ, הֵם יִטְעֲנוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וַיִּצְעֲקוּ אֵלָיו: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רוֹצֵה לְחַזֵּר אֵלֶיךָ, תִּסְלַח לִי עַל הָעֲבֻרוֹת שְׁלִי; אֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ שֶׁכְּבָר אֶהְיֶה טוֹב, אֲנִי הוֹלֵךְ לְהִיּוֹת יָרֵא שְׁמִים" - אִזְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְקַבֵּל אוֹתָם.

מִסְתַּוְּבָבִים עֲשׂוֹת וְאֵלֵפֵי בַחֲוָרִים וּבַחֲוָרוֹת אוֹבְדֵי עֲצוֹת, שְׁבוּרִים, בּוֹדְדִים; אַף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ אֶת הַצֵּעֵר שֶׁהֵם עוֹבְרִים, רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ וְרוֹאֶה אֶת הַלֵּב שֶׁלָּהֶם, הֵם כֹּל כֵּךְ רוֹצִים לְהִיּוֹת טוֹבִים, הֵם רוֹצִים לְהִיּוֹת שְׁמוּרִים אֲבָל הֵם לֹא יְכוּלִים, הֵם נוֹפְלִים לְשֵׂאל תַּחֲתִיּוֹת, אֲבָל הֵם לֹא אֲשֵׁמִים; אֲלֵיהֶם מוֹהֲרָא"שׁ הִגִּיעַ וַחֲזַק אוֹתָם, מוֹהֲרָא"שׁ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה כָּתַב לָהֶם אֵלֵפֵי מִכְתָּבִים שֶׁהֵם לֹא יִתְאַשׁוּ, שֶׁהֵם יִטְעֲנוּ לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

מוֹהֲרָא"שׁ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה אָמַר כַּמָּה פְּעָמִים וְכָתַב אֶת זֶה, כִּשְׁהוּא יַעֲלֶה לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם הוּא יִלְמַד זְכוֹת עַל בַּחֲוָרִים וּבַחֲוָרוֹת, הוּא יַעֲשֶׂה מַהֲפֻכָה בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה, הוּא יִטְעֵן עֲבוּר כֹּל אֵלוֹ שֶׁהִפִּילוּ אוֹתָם בְּפָגַם הַבְּרִית, הוּא יִגִּיד לְמַקְטָרְגִים שֶׁיִּרְדּוּ כָּאֵן לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאִזְ הֵם יִרְאוּ שֶׁבְּלִתי אֶפְשָׁרִי לְהִיּוֹת שְׁמוּרִים רַק אִם מִתְחַתְּנִים; כֹּל זְמַן שֶׁהָאֵדָם הוּא פֹלֵג גּוֹף - הוּא נִמְצָא בְּסִכְנָה.

*

יֵשׁ הִרְבֵּה צְדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲבָל הַיְחִוּדִיּוֹת שֶׁל מוֹהֲרָא"שׁ הִזְתָּה, שֶׁלֹּא הִסְפִּיק לוֹ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ דְּרָךְ אֵיךְ לְלַמֵּד, בְּעַר בּוֹ לְלַמֵּד לְכֻלָּם שֶׁיֵּשׁ דְּרָךְ לְכֹל אֶחָד אֵיךְ לְלַמֵּד וְלַהֲפֹךְ לְצְדִיק גָּדוֹל.

מוֹהֲרָא"שׁ הִדְפִּיס וְהִפִּיץ אֶת "סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד" שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, דְּרָךְ לְלַמֵּד אֶפְלוֹ שֶׁלֹּא מְבִינִים, רַק עַל יְדֵי אֲמִירַת הַמַּלְיָם שֶׁל הַתּוֹרָה.

אֵל תִּשְׁאַל; עֲשׂוּ מִמְּנוּ צְחוּק, לְעִגּוֹ; עַד הַיּוֹם לוֹעֲגִים מִ"סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד", אֶפְלוֹ בְּכִרְסוֹלָב שֶׁהֵם הָיוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת זֶה, זֶה הָרִי לֹא דְרָךְ שְׁמוֹהֲרָא"שׁ הַמְצִיא בְּעֲצָמוֹ, זֶה הַדְּרָךְ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, עֵינַי בְּשִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן עוֹ בְּאַרְיִכוֹת, שֶׁשֵּׁם כְּתוּב שֶׁלֹּא צְרִיכִים בְּלִמוּד רַק הָאֲמִירָה בְּלִבְד, "וּמִמִּילָא יָבִין, וְאִם לֹא יָבִין תִּכְף, יָבִין אַחַר כֵּךְ, וְאִם לֹא יָבִין אַחַר כֵּךְ מַה בְּכֵךְ? וְכוּ" הֵם עֲשׂוּ מִזֶּה צְחוּק.

מצד שני אלפי אנשים קבלו דרך ללמד, מוהרא"ש היה מדבר מסדר דרך הלמוד בכל שעור, הוא התחנן אלינו: "פתחילו להגיד גמרא", "אל תחפשו להבין, בסוף תבינו", זו הנה נראה כמו מישהו שמתחנן שיעשו לו טובה, כך היה מוהרא"ש מבקש מאתנו; הוא התחנן שנקבל את זה לטובתנו, שלא נצטרך להתבייש כאשר ישאלו אותנו את השאלה הקשה (תנא דבי אליהו רבה, א): "עמוד וערוך מקרא שקרית", "עמוד וערוך משנה ששנית", אף אחד לא חושב על השאלה הזאת, חושבים רק על דברים של העולם הזה; הצדיק מרחם עלינו, הוא חושב מה יהיה למעלה בשמים כאשר ישאלו אותנו 'מה למדת?' מה גדולה תהיה הבושה, מה גדולה תהיה החרפה; לא נדע לאן לשים את עצמנו מרוב בושה.

*

יש הרבה צדיקים בעולם, אבל היחודיות של מוהרא"ש זכרנו לברכה היתה, שלא הספיק לו שהוא יודע מדרך איה להיות דבוק בהשם יתברך, בער בו ללמד את זה לכלם, שיש דרך לכל אחד להיות דבוק בהשם יתברך ולהפוך לצדיק גדול. הוא כתב כל כך הרבה מכתבים מפל סוגי הדברים והכל סובב והולך סביב אותה נקודה, כל המכתבים מסתיימים בעצה אחת: "תבקש מהשם יתברך", "תדבר אל השם יתברך", "תשוחח עם השם יתברך"; לא משנה מי אתה, מה אתה עושה, איה אתה מתנהג - תספר הכל להשם יתברך, תספר לו כמה קשה לך, תספר לו איה שחיצר הרע מפיל אותך פעם אחר פעם; הדבור אל השם יתברך מביא דבקות בהשם.

*

יש הרבה צדיקים בעולם, אבל היחודיות של מוהרא"ש היתה, שלא הספיק לו שהוא יודע מדרך איה לחיות חיים טובים, להסתדר עם אנשים, עם הורים, אשה וילדים; בער לו להכניס את זה בכל העולם.

*

זה פרור קטן של השגה שאנחנו יכולים להגיד, מה שאנחנו מבינים ורואים - מה הצדיק הזה היה.

ראש הישיבה זוכה לחזק כל כף הרבה יהודים עם הדרשות הנפלאות, מתי ואיך ראש הישיבה התחיל עם זכוי הרבים, למסר את הלמודים ליהודים אחרים ולחזק אותם?

על שאלתכם מתי ואיך ראש הישיבה התחיל עם זכוי הרבים, למסר את הלמודים ליהודים אחרים ולחזק אותם; מוהרא"ש זכרוננו לברכה אמר לי שאפתח את הישיבה, שאדבר אל בחורים מסדר דרך הלמוד ומעצות של רבנו. במשך הזמן הבחורים התחילו להקליט את הדרשות ופרסמו את זה לבחורים אחרים, התחילה התעוררות ביישוב אחרות, בחורים נתפסו ל"סדר דרך הלמוד", מאחר יותר הגיעו אברכים מארץ ישראל, הם התחילו לתרגם את הדרשות לאלו שלא מבינים אידיש שגם הם יבינו, לאחר מכן הגיעו אלו שמתרגמים את זה לאנגלית ולהיספנית; זה עוד יהיה בכל השפות.

*

לפני שנים כשהתחילו להיות חתנים ביישיבה מוהרא"ש אמר לי שאמסר שעורים לחתנים ואברכים, אז השעורים לא היו באפן קבוע, רק בשקט לתלמידי הישיבה, מוהרא"ש היה בחיים לכן זה היה באפן מצמצם.

מאחר יותר כשמוהרא"ש נפטר הלכתי לנחם את הרבנית עליה השלום, היא מאד אהבה אותי; היא פרצה בבכי, היא אמרה לי אז דבור שמאד נכנס לי לעצמות, זה שנה לי את מהלך המחשבה, מאז התחלתי עם השעורים באפן קבוע.

הרבנית אמרה לי אז דבר שהיא לא אמרה לאף אחד, היא אמרה לי בבכיות נוראות: "מה אעשה, לא היה לי את השכל, לא שמעתי בקול מוהרא"ש"; אתם הרי בודאי יודעים, כשהרבנית קבלה את המחלה הנוראה לא עלינו ולא עליכם מוהרא"ש התחנן אליה, אל הילדים והנכדים שלא יתנו לה את טפולי הכימותרפיה החריפים, מוהרא"ש אמר: "אם יתנו לאשתי את התרופות החריפות האלו אני אסתלק מהעולם עוד לפניך, ואחר כך היא תסתלק מהעולם, ואם היא לא תקח את התרופות היא תהיה בריאה ושלמה וגם אני אשאר בחיים"; כולם צחקו מזה, לא היתה להם אמונת חכמים, הם קראו לרופאים ורפנים שיבלבלו את המח.

למעשה מוהרא"ש נשאר חזק, ומי שנכנס אליו מוהרא"ש התחנן: "שמעו בקולי, אל תתנו לאשתי טפולים, רק כף תהיה ישועה"; למעשה לא שמעו בקולו, התחילו לתת טפולים לרבנית, וכפי שמוהרא"ש אמר - כף ה'ה, מוהרא"ש הסתלק מהעולם לפני כן.

אז הגעתי לנחם, והיא מררה בככי מר, היא אמרה לי: "למה לא שמעתי בקולו? למה חשבתי שאני חכמה יותר?!" ואז היא אמרה לי דבור שנכנס לי לעצמות, היא אמרה לי: "אם לא תאסף את הבחורים והאברכים, ותמשיך לחזק אותם - בעלי יפה לך על הראש עם מקל, אני מזהירה אותך אוי ואבוי אם תתן לחבורה היפה להתפרק", היא אמרה את זה באנגלית ואשתי תרגמה לי את זה; זה גרם לי שאכנס את החברים והתלמידים, לקחתי את כל האברכים והתחלתי לחזק אותם ביתר שאת וביתר עז.

ראש הישיבה מחזק ומקרב כל כף הרבה בחורים מכל סוגי החוגים והמגזרים של עם ישראל, כולם רוצים לשמע ולקבל, מהו סוד ההצלחה האדירה?

על שאלתכם, ראש הישיבה מחזק ומקרב כל כף הרבה בחורים מכל החוגים והמגזרים של כלל ישראל, כולם רוצים לשמע ולקבל, מהו סוד ההצלחה האדירה; רבנו מגלה את הסוד איך אפשר להצליח שיתקבלו הדבורים, רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כט): "לא כל דבור נקרא דבור, כי דבור שאינו נשמע ונתקבל אינו נקרא דבור", כשמדברים ואף אחד לא מקשיב למה שמדברים - זה כאלו לא דברו, רק כשמקשיבים - זה סימן שהאדם מדבר, כמו שכתוב (תהלים יט, ד) "אין אומר ואין דברים, בלי נשמע קולם", מהו הסוד שיקשיבו? "ועקר מה שנתקבל הדבור, הוא מחמת הטוב שיש בו, כי טוב הכל חפצים", כולם אוהבים לשמוע מילים טובות, כשמדברים מילים טובות, מדברים חיובי אז מקשיבים לדבורים, "ועל כן כשיש טוב בהדבור, אזי הדבור נשמע ונתקבל, אבל כשאין טוב בהדבור אינו נתקבל", כשמדברים מילים טובות כולם יקשיבו למה שמדברים, "ואיך עושין הטוב בהדבור?" איך אדם יכול לזכות לדבר באופן חיובי, לדבר מילים נעימות, שאנשים יקשיבו ויקבלו את דבריו? "הוא על ידי

שְׁלוֹקְחִין הַדְּבוּר מִהַדְּעַת, אֲזִי יֵשׁ בּוֹ טוֹב, אֲבָל כְּשֶׁהַדְּבוּר בְּלֹא דַעַת, אֲזִי אֵין בּוֹ טוֹב, אִם מְדַבְּרִים עִם שְׂכָל, כְּשֶׁמְדַבְּרִים דְּבוּרִים עִם שְׂכָל - אֲזִי יֵשׁ טוֹב בְּדְבוּרִים וְכוּלָם מְקַבְּלִים אוֹתָם, אֲבָל אִם לֹא - אֲזִי הַדְּבוּרִים לֹא טוֹבִים, "וּלְהִקִּים וּלְרוֹמֵם אֶת הַדְּעַת הוּא עַל יְדֵי שְׂבַח הַצְּדִיקִים, כְּשֶׁמְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין אֶת הַצְּדִיקִים, עַל יְדֵי זֶה נִתְרוֹמֵם הַדְּעַת", וְרַבְּנּוּ מְסִיִּם: אֵיךְ זֹכִים לְקַבֵּל שְׂכָל? כְּשֶׁמְדַבְּרִים מִגְּדֻלוֹת הַצְּדִיקִים.

זֶה הַסּוּד אֵיךְ אֶפְשֶׁר לְהַצְלִיחַ כְּשֶׁמְדַבְּרִים אֶל אֲנָשִׁים, בְּפֶרֶט אֶל בְּנֵי הַנְּעוּרִים - שֶׁהֵם יִקְבְּלוּ אֶת הַדְּבוּרִים. כְּשֶׁמְדַבְּרִים מִצְּדִיקִים, מְדַבְּרִים הַתְּחִזְקוֹת, מְרֹאִים אֶת הַרְחֻמְנוֹת שֵׁיִשׁ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶל הַיְהוּדִים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצַפֶּה שִׂיחְזוּרוּ אֵלָיו, לֹא מְשַׁנָּה עַד כַּמָּה הָאָדָם שְׁקוּעַ בְּטַמְאָה הוּא יָכוֹל לְחַזֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ - הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ מִתְקַבְּלִים עַל הַלֵּב, מְדַבְּרִים בְּאִפְן חַיּוּבִי, מְרֹאִים אֶת הַרְחֻמְנוֹת שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - אֶת זֶה אֲנָשִׁים אוֹהֲבִים לְשִׁמְעַ.

מה יש בבְּרִסְלָב, שֶׁהִיא מוֹשְׁכַת אֱלִיָּה כָּל כֶּף הַרְבֵּה יְהוּדִים? בְּמָה נֹתְנַת חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב מַעֲנָה וְעֵצָה לְבַעֲיּוֹת וְלַסְּפָקוֹת הַרְבִּים שְׁמַטְרִידִים אֶת בְּנֵי דוֹרְנוּ?

עַל שְׂאֵלְתְּכֶם מַה יֵשׁ בְּבְרִסְלָב, שֶׁהִיא מוֹשְׁכַת אֱלִיָּה כָּל כֶּף הַרְבֵּה יְהוּדִים? בְּמָה נֹתְנַת חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב מַעֲנָה וְעֵצָה לְבַעֲיּוֹת וְלַסְּפָקוֹת הַרְבִּים שְׁמַטְרִידִים אֶת בְּנֵי דוֹרְנוּ; מַה שְׁדַּבְּרָנוּ מִקֵּדָם - זֶה הַסִּפֵּה לְמָה אֲנָשִׁים נִמְשָׁכִים לְדְבוּרִים שֶׁל רַבְּנּוּ וְ"ל, רַבְּנּוּ נֹתֵן חֲזוּק, רַבְּנּוּ לֹא מְנִיחַ לְפַל, אֶת הַחֲזוּק שְׁמַקְבְּלִים אֲצֵל רַבְּנּוּ - לֹא מוֹצֵאִים בְּאֵף מְקוֹם אַחֵר, רַבְּנּוּ מוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ לְאֲנָשִׁים הֵכִי יְהוּדִים וּמְרֹאָה לְהֵם דְּרֹךְ לְחַזֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

דַּעוּ לָכֶם, אֲנָשִׁים הַיּוֹם כָּל כֶּף שְׁבוּרִים, אֲנָשִׁים צְמֵאִים לְחֲזוּק, עִם יִשְׂרָאֵל מִתְּגַעְגְּעִים מְאֹד אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַכֹּל חִפְצִים לְיִרְאָה אֶת שְׁמֵךְ (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִימָן עג) בְּגַעְגּוּעִים חֲזָקִים שְׁלֹא הָיוּ מַעוּלָם; מְצַד שְׁנֵי הַנְּסִיוֹנוֹת כָּל כֶּף חֲזָקִים הַיּוֹם אֲנָשִׁים נִכְשָׁלִים מְאֹד בְּקִלּוֹת וְזֶה שׁוֹבֵר מְאֹד, מְרַגִּישִׁים שְׂכָבֵר אֲבוּדִים; עַד שְׁשׁוּמְעִים אֶת הַקּוֹל שֶׁל רַבְּנּוּ (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִימָן עח): "אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוּלָם כָּלֵל, קִיִּין יְאוּשׁ אִיז גָּאָר נִיט פֶּאָר הַאֲנִדִּין"; אֵין יְאוּשׁ! כָּל אֶחָד יָכוֹל לְהִיּוֹת צְדִיק

גָּדוֹל, אַתָּה רַק צָרִיךְ לְצַעֵק אֶל הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיִרְחַם עָלֶיךָ, שְׂיִסְלַח לְךָ וְיִקְרַב אוֹתְךָ אֵלָיו.

זו הַתְּשׁוּבָה לְמָה בְּרִסְלָב מוֹשֶׁכֶת אֵלֶיהָ כָּל כֶּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים, כִּי אֵין אָדָם, אֵין מִשְׁפָּחָה - שְׁלֹא צָרִיכִים חֲזוּק.

חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב מִתְּפַשְׁטוֹת וּמִתְּפַרְסְמֹת בְּאִפְן נִרְחַב מְאוֹד, לְעֵמֶת מַה שְּׁהִיָּה לְפָנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה; מַהִי הַסִּבָּה לְשִׁנוּי הַמְּבַרְךְ שְׁקָרָה?

עַל שְׂאֵלְתְּכֶם לְמָה כְּיוֹם חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב כָּל כֶּף מִתְּפַשְׁטוֹת וּמִתְּפַרְסְמֹת בְּאִפְן נִרְחַב מְאוֹד, לְעֵמֶת מַה שְּׁהִיָּה לְפָנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה; אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה הִיָּה לְפָנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה, שְׁמַעְתִּי מִמוֹהֲרָא"ש זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה מַה הִיָּה לְפָנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה; לֹא הָיוּ מִנְּיָן יְהוּדִים שְׂיִדְעוּ אֵיךְ מִבְּטָאִים אֶת הַמִּלָּה "בְּרִסְלָב", עַל יְדֵי הַפְּצָה מוֹהֲרָא"ש הַחֲדִיר אֶת רַבְּנוּ לְכָל הָעוֹלָם, אֵין אָדָם אֶחָד שְׁלֹא יוֹדֵעַ מִרְבֵּנוּ וְשְׁלֹא לוֹקַח חֲזוּק מִרְבֵּנוּ; אֶפְלוּ הַמִּתְנַגְּדִים גַּם חִיִּים מִרְבֵּנוּ, הֵם לֹא יוֹדְעִים; הֵם חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם מְקַבְּלִים חֲזוּק מִפְּלוֹנֵי וְאֶלְמוֹנֵי, הֵם לֹא יוֹדְעִים שְׁהַדְרָשָׁן שְׁמִמֶּנּוּ הֵם מְקַבְּלִים חֲזוּק - הוּא לוֹקַח חֲזוּק מִרְבֵּנוּ.

*

אֲנַחְנוּ כְּכֹר עוֹמְדִים קְרוֹב יוֹתֵר לְגֵאֲלָה. מוֹהֲרָא"ש זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה אוֹמֵר (פְּעֻלַת הַצִּדִּיק, סִימָן תַּתְלוּ הַעֲרָה ז) שְׂאֵלוֹ אֶת רַבִּי נִפְתָּלִי שְׂיִגְלָה סוּדוֹת מִמְּגַלַת סְתָרִים, דְּבָרִים שְׂרַבְּנוּ גִילָה מִרֹאשׁ מַה יְהִיָּה כְּשִׁמְשִׁיחַ יָבוֹא, אָמַר רַבִּי נִפְתָּלִי בְּחִיּוּךְ: "כְּשִׁיִּתְקַבֵּל בְּעוֹלָם הַלְקוּטֵי מוֹהֲרָא"ן אֶפְשָׁר לְהַתְּכַוֵּן לְמִשִּׁיחַ"; זֶה מַה שְּׁרֹאִים בְּיָמֵינוּ, אֵיךְ דְּבַר רַבְּנוּ נִכְנָס בְּעוֹלָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, מִתְּקַרְבִּים מִכָּל הַחוּגִים וּמִכָּל הָעֲדוֹת, וְכַמוֹת הָאֲנָשִׁים שְׂיִוְצָאִים בְּגֵלוּי - זֶה עֲדִין כְּלוֹם לְעֵמֶת כְּמוֹת הָאֲנָשִׁים שְׁחִיִּים מִרְבֵּנוּ; לְכֻלָּם יֵשׁ חִיּוֹת מִרְבֵּנוּ.

הָאֲדַמּוּרִיִּים לֹא יוֹדְעִים שְׁבִשְׁקֵט פּוֹלָם חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, עוֹד מְעַט הַצִּפּוֹר תִּתֵּן שְׂרִיקָה וְכֻלָּם יַעוּפּוּ עִם הַצִּפּוֹר לְאוּמָן. כֶּף רַבְּנוּ סִפֵּר (חֲזִי מוֹהֲרָא"ן, סִימָן תַּרְג) שְׂיֵשׁ עוֹף אֶחָד שְׁמִטִּיל בִּיצִים הַרְבֵּה מְאֹד רַבּוּי מִפְּלָג, עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לֵישֵׁב עֲלֵיהֶם עַל

כָּלֵם לְהוֹלִיד מֵהֶם עוֹפוֹת. וְנָתַן לּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּטַבְעוֹ, שֶׁהוֹלֵךְ וּמִשְׁלִיךְ בְּעֶרְמָה אֵיזָה בִּיצִים בְּקֵן עוֹף אֶחָד, וְכֵן מִשְׁלִיךְ עוֹד אֵיזָה בִּיצִים בְּאֵיזָה קֵן אַחֵר וְכֵן מִשְׁלִיךְ בִּיצִים שְׁלוֹ בְּקֵנִים שֶׁל עוֹפוֹת אַחֲרִים, וְאֵלּוֹ הָעוֹפוֹת אַחֲרִים אֵינָם יוֹדְעִים שֶׁהֵבִיצִים אֵינָם שְׁלָהֶם וְהֵם יוֹשְׁבִים עֲלֵיהֶם עַד שֶׁמוֹלִידִים מֵהֶם עוֹפוֹת. וְגַם זֶה הָעוֹף לּוֹקֵחַ לְעֲצָמוֹ כְּמָה בִּיצִים שְׁלוֹ וְיוֹשֵׁב עֲלֵיהֶם וּמוֹלִיד לְעֲצָמוֹ עוֹפוֹת, וְאַחֵר כֶּף פּוֹרֵחַ הָעוֹף הַנִּזְכָּר עִם הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וּמִתְחִיל לְצַפְצֵף, וְאַזִּי שׁוֹמְעִים כָּל הָעוֹפוֹת שֶׁנֶּעְשׂוּ אֶצֶל אַחֲרִים מִבִּיצִים שְׁלוֹ, וְהֵם מִכִּירִים הַקּוֹל, וְנִמְשָׁכִים מִיַּד אַחֵר הָעוֹף הַנִּזְכָּר שֶׁבָּאָמַת יִצְאוּ מִמֶּנּוּ, וְחוֹזְרִים אֵלָיו.

רַבִּי נִתָּן מְסִים: "וְהִנְמַשֵּׁל מוֹכֵן מַעֵט, לְמִי שִׁיּוֹדֵעַ אֵיזָה רִמְזָה מִעֲנִין גְּדֹלַת עֶסֶק הַנְּהַגְתָּ שֶׁל רַבֵּנוּ זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָה עִם הָעוֹלָם", אֵת הַנְּמַשֵּׁל מִבִּינִים כְּכָר אֵלּוֹ שִׁיּוֹדְעִים מֵהַ רַבֵּינוּ עוֹשֶׂה עִם מְקַרְבָּיו, חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם שִׁיכִים לְחִסְדֵיּוֹת אַחֲרוֹת, לְאֲדָמוֹ"ר הַהוּא, לְמַפְרָסֵם הַהוּא וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בְּאָמַת הֵם הֵבִיצִים שֶׁל רַבֵּינוּ, עוֹד מַעֵט רַבֵּנוּ יִתֵּן שְׂרִיקָה וְכוֹלֵם יָבוֹאוּ לְאוֹמֵן, כּוֹלֵם יַעֲזֹבוּ אֵת הַקֵּן שְׁלָהֶם וְיָבוֹאוּ אֶל רַבֵּינוּ וְכוּ'.
אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתִּהְיוּ מְרַצִּים מֵהַתְּשׁוּבוֹת וְתִצְאָ מִזֶּה תּוֹעֵלַת.

אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִכֶּם בְּקִשָּׁה קְטַנָּה, הִיּוֹת וְאַתֶּם מוֹצִיאִים לְאוֹר סֵפֶר, אַתֶּם אוֹסְפִים מְכַל תְּלִמִּידֵי הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ וּמְכַל אֵלּוֹ שְׁקוֹרָאִים לְעֲצָמָם תְּלִמִּידֵי הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ, תִּדְפִּיסוּ בְּפָנִים אֵת הַשׁוּרוֹת הַסְּפוּרוֹת הָאֵלּוֹ:

תְּלִמִּידֵי הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ הָאֵהוּבִים וְהַיְקָרִים, רַבֵּנוּ כְּכָר אָמַר לְפָנַי מֵאוֹת שָׁנִים (חַי מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁט): "אֲנִי אֶעֱשֶׂה מִכֶּם כְּתוּת כְּתוּת", הַכּוֹנֵה שִׁיְהִי הַרְבֵּה כְּתוּת בְּבִרְסָלָב, כָּל אֶחָד יִלְךְ לְאֵן שְׁלֹבוֹ נִמְשָׁף, לְמָקוֹם שֶׁהוּא יָכוֹל לְשֹׂאב חַיּוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם; לְכֵן אֲנִי רוֹאִים כְּמָה כְּתוּת יֵשׁ בְּבִרְסָלָב בְּכָלֵל וְעַכְשָׁו בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ בְּפָרֵט, אֲבָל אֲנִי חוֹנְנוּ חַיִּבִּים לְסַבֵּל אֶחָד אֵת הַשָּׂנִי, אֲסוּר לְשֹׂאב אֶחָד אֵת הַשָּׂנִי.

אֲבַקֵּשׁ מִמְּכֶם, תִּפְסִיקוּ לְשֹׂאב אֶחָד אֵת הַשָּׂנִי, עֲזְבוּ אֵת הַשָּׂנֵאָה מֵאֶחָד לְשָׂנִי. מוֹהַר"א שֶׁמָּסַר אֵת נַפְשׁוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו שִׁיְהִי שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ, בָּאוּ נֹאֵהב אֶחָד אֵת הַשָּׂנִי. הָרִי כְּלָכֶם זֹכְרִים בְּאוֹמֵן אֵת דְּרָשׁוֹת תְּקִיעַת שׁוֹפָר הַחוֹצְבוֹת לְהַבּוֹת, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְשַׁכַּח אֵת הַמְּרָאָה הַנוֹרָא שֶׁרָאִיתִי אֶצֶל מוֹהַר"א שׁ; זְכִיתִי לְהִיּוֹת בְּאוֹמֵן

אָצֵל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בִּיחַד עִם מוֹהֲרָא"ש עֶשֶׂר שָׁנִים, מְשַׁנֵּת תַּשְׁס"ו - שָׁאָז הָיָה הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָרֵאשׁוֹן שְׁלֵי אָצֵל רַבְּנוּ בְּאוֹמֶן. לֹא זָכִיתִי לִשְׁמַע דְּרֵשֶׁת תְּקִיעַת שׁוֹפָר אַרוֹכָה מִמוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, בְּעֶשֶׂר הַשָּׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת מוֹהֲרָא"ש לֹא מָסַר דְּרֵשֶׁה לְפָנַי תְּקִיעַת שׁוֹפָר, חוּץ מִפְּעָמִים שְׁמוֹהֲרָא"ש דִּבֶּר רַק לְשִׁתֵּי דְקוֹת, אָבֵל בְּבִכְיָה שְׁפֹזֶאֶת... כְּשֶׁאֲנִי רַק נִזְכָּר מִזֶּה אֲנִי בּוֹכָה.

מוֹהֲרָא"ש בָּכָה וְאָמַר: "אֵינִן לִי כַח לְדַבֵּר, אָבֵל דִּבֶּר אֶחָד אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ, מִי שֵׁישׁ לוֹ שְׁנֵאָה עַל יְהוּדֵי אַחַר כָּאֵן בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שֵׁיִצֵּא מִבֵּית הַמְּדַרְשׁ" - מוֹהֲרָא"ש בָּכָה, הוּא בְּקִשֵׁי יָכֵל לְדַבֵּר, הוּא בְּקִשׁ מִלְּבוֹ הִטְהוֹר: "אֲנִי רוֹצֶה ד' אֲמוֹת נְקִיּוֹת בְּלִי מַחְלָקָת, בְּלִי שְׁנֵאָה אֶחָד עַל הַשָּׁנִי", כֹּל מִי שֶׁהָיָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת חֲזַר בְּתִשׁוּבָה וְהִתְפַּיֵּס עִם רַעְהוּ. רָאוּ מַה מוֹהֲרָא"ש בְּאַמַּת רוֹצֶה, שְׁבוּעֵר לוֹ שְׁלֹא יָרִיבוּ, כְּפִי שֶׁהוּא כּוֹתֵב בְּמַכְתָּב הָאֲחֵרוֹן שֶׁהוּא כָּתֵב בְּבֵית הַחֹלִים כְּמָה שְׁעוֹת לְפָנַי הִהְסַתְּלָקוֹת, לְאַבְרָכִים: "תִּזְהָרוּ שְׁלֹא יִהְיֶה מַחְלָקָת בֵּינֵכֶם, הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁתִּלְמִידֵי יַחְזִיקוּ עִצְמָם בְּשָׁלוֹם וְאַהֲבָה".

חג שמחת.

יְעוֹר הַשֶּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁפָכֵר נִזְכָּה (פְּסָחִים קטז): ל' וְנֹאכַל שֶׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים"; (מִיכָה ז, טו): וּל' כִּימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

איש אמונות

וכי למי יש בן כסף?

בעזרת ה' תברך - יום א' פרשת יתרו, י"א שבט, שנת ה'תשפ"ה
לקבוד ... גרו יאיר

תדלג על חלישות הדעת שלך, תחטף עוד שחרית בזה העולם, עוד פעם אחת תתעטף בטלית ותניח תפלין, אתה יודע מה זה אומר עוד פעם אחת להתעטף בטלית ולהניח תפלין? מוהרא"ש מספר, יהודי בשנות השמונים הגיע אל הצדיק הרב הקדוש רבי אברהם מקאליסק זכותו יגן עלינו ובכה: "רבי, נמאסו עלי החיים אני רוצה למות!" אמר לו הצדיק רבי אברהם מקאליסק: "אתה טפש גדול שאתה אומר כן, כי כדאי לחיות שמונים שנה העקר להניח תפלין פעם אחת בחיים, ואתה רוצה למות?!"

אתה בוכה שאין לך כסף, את מי שאתה פוגש, את מי שאתה רואה - אתה שר לו את הנגון שאין לך כסף, כאילו אתה הראשון שאין לו כסף, וכי למי יש בן כסף? לעשיר יש כסף? ! העשיר הוא הרבה יותר עני, "יש לו מנה רוצה מאתים", כמה שיש יותר כסף - רוצים כפול, יוצא מזה, שאלו שיש להם כסף - הם הרבה יותר עניים, מה תרוויח מלדבר עם כל אחד על כסף? לך אל השם תברך, רק ממנו תבקש שירחם עליך.

השבוע זה קבלת התורה, התחיל שוב את השיעורים בסדרן שלך, קח חומש ותתחיל לעבור על הפרשה מהיום, מתחלת השבוע, תחלק את הפרשה לפי ימות השבוע. כמו כן תקבל את התורה מחדש, תלמד משניות, תאמר כמה פרקים משניות בכל יום; מי שלומד משניות מתחיל להרגיש מרצה עם עצמו, החיים מקבלים טעם.

תְּלַמֵּד גַּם גְּמָרָא, לְכָל הַפְּחוֹת אֶת דֶּף הַגְּמָרָא, כִּף תְּתַנֵּן הַכֹּל.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

כָּבֵר שְׁמוֹנִים יוֹם לֹא הִקְשַׁבְתָּ לְחֻדְשׁוֹת
בְּעֶזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת בְּשִׁלַּח, ו' שְׁבֻט, שְׁנַת ה'תשפ"ה
יְקִירִי ... גְּרוּ יְאִיר

אֲנִי כֹל כִּף מִתְּפַעֵל מִמָּדָךְ שְׂאֲתָה מִחֲזִיק בְּקַבְּלָה הַטּוֹבָה שְׁלֶךְ לֹא לְהִקְשִׁיב
לְחֻדְשׁוֹת (קו הַחֻדְשׁוֹת הַחֲרָדִי) - כָּבֵר שְׁמוֹנִים יוֹם בְּרִצְיָפוֹת, אַחֲרֵי שְׁהֵיִיתָ כֹּל כִּף
מְכַשֵּׁף לְזָה, הֵיִיתָ דְבוּק לְזָה, מִתְקַשֵּׁר לְשֵׁם מְאוֹת פְּעָמִים בְּיוֹם, וְעַכְשָׁו אֲתָה אָדָם
חֻדֵּשׁ.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ שְׂאֲתָה מְנַצֵּל אֶת זְמַנְךָ לְתוֹרָה וְתַפְלָה וְלַעֲזוֹר לְהוֹצִיא
לְפַעֵל אֶת דְּבַר רַבְּנוּ, לְבָנוֹת מוֹסְדוֹת שְׁמִפְיָצִים אֶת הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְכָל הָעוֹלָם.
אֲנִי מְקַנָּה לְהֵיחֹת הַשְּׁלִיחַ הַטּוֹב, לְהֵיחֹת הַשְּׂדֵכָן שְׁלֶךְ, עִם שִׂידוּךָ טוֹב, וְאֲתָה
תְּקִים דוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, אֵל תַּחֲסִיר יוֹם אֶחָד מִלְּמוֹד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, הִלְכָה וְסִפְרֵי
רַבְּנוּ. מַה טוֹב וּמַה נְעִים שְׂתַלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיחֹת וְשִׁבְעָה דְפֵי גְּמָרָא,
יוֹם תְּהִילִים, וְקִצְתָּ הִלְכָה, קִצּוֹר שְׁלַחַן עֲרוּךְ הִלְכָה לְמַעֲשָׂה.
תְּכַתֵּב לִי מִכְתָּב כֹּל שְׁבוּעָה, אֲנִי רוֹצֵה לְהֵיחֹת מִקְשֶׁר אֲתָךְ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

לוֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
בְּעֶזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת בְּשִׁלַּח, ו' שְׁבֻט, שְׁנַת ה'תשפ"ה
מֵרַת ... תַּחֲנִי

אֲנִי שְׂמַח לְשִׁמוּעַ שְׂיֵשׁ חֻדְשׁוֹת טוֹבוֹת אֶצְלָכֶם, אַתֶּם שׂוֹאֲלִים מַה טוֹב לַעֲשׂוֹת

בחדשים אלו? תאמרו שמות הצדיקים, מוהרא"ש אומר לנשים בהריון, שיאמרו בחדשים אלו "שמות הצדיקים", ויבקשו מהשם יתברך שבזכות הצדיקים הקדושים יזכו ללידה קלה. כי רבנו אומר (ספר המדות אות צדיק חלק ב', סימן כ): "על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולים להביא שנוי במעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע". תאמרו את שמות הצדיקים שאתם זוכרים בעל פה, לדגמא: אברהם אבינו, יצחק אבינו, יעקב אבינו, משה רבנו, אהרן הכהן, יוסף הצדיק, דוד המלך, שלמה המלך, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב, מוהרא"ש מיבנאל וכו' וכו', ועוד שמות של צדיקים שזוכרים, ולאחר מכן תאמרו את התפלה הזו:

"יהי רצון מלפניך אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים, בזכות תורתם, מעשיהם הטובים ומסירות נפשם, שמסרו את נפשם למען שמהך, שתעזור לי להוליד בנקל ולד בריא ברמ"ח איבריו ושס"ה גידיו, שאזכה לעבור את כל ימי ההריון בקלות. ותסיר ממני כל מיני עין הרע שאף אחד לא יוכל לפגע בי עזור לי שאזכה לילדים כשרים שיעשו את רצונך כל ימי חייך. רבוננו של עולם עזר לי שאהיה בריאה ושלמה כל ימי חיי, ולעשות תמיד מעשים טובים שיהיו לנחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון".

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

לא לזלזל במחנכים לעיני הילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת יתרו, י"ב שבט, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... נרו יאיר

תלמד את הילדים שלך שיתנהגו בדרך ארץ למלמדים ולמורות שלהם, ואפילו כשקורה (שלא יקרה) שהילד שלך מספר דברים שעשו אתו, שדעתך זה לא בסדר - אל תהרס אותם במו ידיך, אלא תגיד להם: "אבא ידבר עם המלמד ועם המנהל", אבל אתה חייב להראות דרך ארץ למלמד ולמורה, כי חס ושלום

אם תפלט מפיה מילה אחת של זלזול - מנעת את החנוך של כל השנה מהילד שלך, ואם חס ושלום אתה תגיד מילה אחת נגד המנהל שלו, או התלמוד תורה שלו - גרמת שהילד לא יוכל לקבל יותר במשך כל השנים מה שהוא לומד בתלמוד תורה ובבית הספר.

גם לי יש ברוך השם משפחה עם ילדים, וגם לי יש די והותר ספורים שהילדים שלי הגיעו הבייתה וספרו על עולות שעשו להם וכי, מה אמרתי להם? "אדבר עם המלמד שלך, אדבר עם המורה שלך, אבל אני רוצה שתתנהגו בדרך ארץ למלמד ולמורה", ובשקט דברתי עם המנהל או המנהלת או עם המלמד בעצמו, בררתי מה קורה, ואמרתי להם כמה אני מעריך אותם, כמה אני מעריך את העבודה הקשה שלהם, ואולי כדאי לעשות כך, או אחרת, אבל אף פעם לא צחקתי או התייחסתי בבטול למלמד או למורה בפני הילדים.

אין לך משג מה זה להיות מלמד ומורה, אין לך משג איזו עבודה קשה זו, והילדים שבאים מהבתים שההורים לא נזהרים, כשילד אומר המלמד שלי לא אוהב אותי, המורה שלי לא אוהבת אותי, וההורים מדברים דברי זלזול והילדים באים בחצפה ולועגים בפני הילדים האחרים - זה חרבן לדורות.

לך לט"ל עם השם יתברך, ותבקש ממנו: "רבוננו של עולם תעזר לי שאזכה לדורות כשרים וקדושים, תעזר לי שהילדים שלי יהיו יהודים כשרים, שהם יחיו עם אמונה, עם אמונת חכמים, שילמדו ויתפללו ויקיימו מצוות", תפרט את שמו של כל ילד וכל נכד בכל יום ויום, תפילה היא היסוד לילדים טובים. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לתת הרגשה טובה לכל אנשי הצוות

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בשלח, ו' שבט, שנת ה'תשפ"ה

יקירי ... גרו יאיר, מנהל תלמוד תורה היכל הקודש, קרנית ברסלב ליבערטי

תזכור לתת מילים טובות למלמדים ולכל הצוות; זה כל כך חשוב, כי כולם

צריכים הרבה חיזוק. המלמדים אצלנו צריכים יותר מילים טובות, כי אצלנו העבודה קשה וקדושה יותר, אז יש עליה יותר מניעות, לכולם יש חלישות הדעת ובלבולים וכו' וכו', וצריכים הרבה חיזוק.

אתמול הייתי בקריה בתלמוד תורה ובבית פיגא, ראיתי שכולם מצפים למילה טובה, לקצת חיזוק ועוד; הן בתלמוד תורה והן בבית פיגא, וזו העבודה של מנהל ומנהלת, לתת את ההרגשה הטובה לצוות, שהעבודה שלהם חשובה.

אני אחזק אותך ואתה תחזק את כל הצוות, ומי יחזק אותי? אני אמשיך לבקש מהשם יתברך שיתן לי כח לעשות את שליחותי שמוהרא"ש נתן לי - בנאמנות. השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...

עבודת הקודש של מורה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בשלח, ו' שבט, שנת ה'תשפ"ה
מרת ... תחי'

חזקו ואמצו בעבודת הקודש להיות מורה, ללמוד עם ילדות את דרך התורה הקדושה, להחזיר בבנות ישראל את היפי של דרך התורה, ואל תסתכלו על חלישות הדעת שעוברת עליכם, אל תסתכלו על הבלבולים וכו', תהיו חזקים בעבודתכם הקדושה.

דעו לכם, יש מעט הורים שיודעים איך לחנך את הילדים, אפילו הורים חשובים מאד זה לא אומר שהם יודעים איך להיות מחנך, וכשהילדים חוזרים מהלמודים ובוכים שהמורה לא אוהבת אותם וכו' וכו', הם שוכחים איך נכון לפעל, מתיחסים בבוטל וכו', ומזיקים יותר ממה שמועילים.

על פן אבקש מכם, אל תקחו את זה אישי, תבקשו מהשם יתברך שתהיה לכם אהבה לכל התלמידות ורחמנות על כולן, כל הילדות הן מאירות ויקרות. ובתפלה זוכים לחן וסיעתא דשמיא, זוכים להצלחה אדירה.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

אדם עם קצת שכל, משקיע בביתו

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת יתרו, י"ג שבט, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

מה אתה מבלה בלילה מחוץ לבית? התחננת, יש לך אישה - אתה צריך ללכת הביתה, אין דבר כזה להיות בלילה בחוץ, זה מהא-ב בהיכל הקודש; אפילו בליל שישי כשאתה מגיע לשיעור - תלך הביתה כמה שיותר מקדם, וגם כשאתה הולך להתפלל ערבית ואתה הולך ללמוד בשעור - אל תשארו מחוץ לבית; יש לך אישה, לך הביתה ותשוחח אתה, תבלה אתה, ואם אתה רוצה ללמוד - תלמד בבית.

אל תשרף את הלילות שלך עם חברים שלא צריכים אותך, הם צריכים אותך רק לטובתם, מתי כבר תתבגר ותצא מהילדותיות, מתי תקלט ששנה להשקיע בבית עם האישה והילדים? כבר התבגרת, כבר הגיע הזמן להתפטר מהילדותיות, אברכים עם ראש קטן, הם עסוקים עם חברים, אדם עם קצת שכל משקיע בבית.

לך הביתה, תן חיוך בבית, תן מילה טובה בבית, אתה חושב שצריכים לנסע עד לבית כלא כדי להחיות יהודי? גם בבית אפשר לבקר, אפשר להיות בבית ונמצאים בכלא, האשה פלואה, אין לה לאן ללכת, אין לה עם מי לדבר, היא כאובה; לך הביתה, תחזק אותה, תן לה מילה טובה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

חסיד ברסלב עושה הפצה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בשלח, ו' שבט, שנת ה'תשפ"ה

... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך

אשר יהי שאתה הולך להפצה, חסיד ברסלב הוא מי שעוסק בדבר הקדוש של הפצה. רבי נתן ז"ל עסק בהפצה, מוהרא"ש הקדיש את כל חייו רק להפצה, ואת זה אנחנו צריכים לעשות, זו צריכה להיות המטרה שלנו, איך אני יכול להביא עוד יהודי אל השם יתברך, איך אני יכול לתת את העצות היפות והמתוקות לעוד אנשים.

מה שאתה כותב שאתמול היו לך בזיונות בהפצה; מה אומר לך, בזיונות אצלנו זה רוח נקי, כל העבירות מתפפרות. רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן 1): "ישמע בזיונו ידם וישתק", זהו עיקר התשובה.

תמשיך ללכת להפצה, ואם מגרשים אותך וכו' - תלך לבתי כנסת אחרים, ובמקומות אחרים. מוהרנ"ת אמר כשגרשו אותו מביתו שבברסלב: "היכן שאלך אעשה חסידי ברסלב".
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

כשהבעל סוגר את הטלפון בשעת הלמוד

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בשלח, ו' שבט, שנת ה'תשפ"ה
מרת ... תחנ'י

קראתי את המכתב.

דעו לכם, אין אשר גדול בעולם מאשה שזוכה שבעלה לומד תורה. החיים עוברים כמו צל, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בראשית רבה צו, ב) על הפסוק (דברי הימים-א כט, טו) : "כצל ימינו על הארץ ואין מקנה", כמו צל שחולף עוברים שנותיו של האדם, "הלואי כצלו של כותל, או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף", החיים עוברים כל כך מהר, לא כמו צל של קיר, ולא כמו צל של עץ, אלא כמו צל של צפור כשהיא עפה, ורק תורה, תפילה ומעשים טובים - נשארים. אם הבעל סוגר את הטלפון שלו במשך השעות שהוא יושב בכולל ולומד - תשמחו, מה שאתם שומעים בשיחות וכו' שרק אדם רע לא עונה לטלפון

כְּשֶׁהָאִשָּׁה מִתְקַשְׁרֶת, אֵין הַכּוֹנֵה לְאָדָם שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה אוֹ שֶׁהוּא עֶסוּק בְּלִהְבִיא פְרִנְסָה וְכוּ' וְכוּ', מְדַבְּרִים עַל אָדָם פּוֹחֵז שְׁלֹא עוֹשֶׂה כְּלוּם בְּחַיִּים, וְכִשְׁהָאִשָּׁה מְחַכָּה וְכוּ', מְסַכְּמִים שֶׁהוּא יְבוֹא הַבֵּיתָה וְהוּא לֹא מְתַיַחֵס, הִיא רוֹצֶה שֶׁהוּא יְבוֹא לְעִזּוֹר, וְהוּא לֹא עוֹנֶה לְטִלְפוֹן, אֲבָל כְּשֶׁהִבְעֵל לּוֹמֵד וּמְכַבֵּה אֶת הַטִּלְפוֹן שְׁלוֹ, לֹא רַק לְכֶם, אֲלֵא לְכָל אֶחָד - שְׁזֶה לֹא יִפְרִיעַ לְכֶם.

כַּמָּה מְאֻשְׁרִים אַתֶּם שֵׁישׁ לְכֶם בְּעַל שְׁלוֹמֵד, בְּעַל שְׂמִתְפַּלֵּל, בְּעַל צְדִיק; כַּמָּה אַתֶּם חַיִּבִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל אוֹתוֹ. זֶה הַשְּׂכָר שֶׁהַנְּשִׂים זּוֹכוֹת לוֹ, כְּשֶׁהֵן נוֹתְנוֹת לְבַעַל לְלִמּוּד, וְהֵן מִתְגַּבְּרוֹת וְלֹא מְסַתְּפְלוֹת עַל הַנְּאוֹת וּמְנִיּוֹת שְׁלֹא נִשְׂאָר מֵהֵן כְּלוּם, זֶה נֶעְלַם כְּמוֹ חֵלוֹם, וְכִמוֹ עֶשֶׂן.

חֲזַקוּ וְאַמְצוּ, אַל תִּתְּנוּ לְסַמֵּיךְ מִ"ם לְהַכְנִס לְבֵיתְכֶם, זֹו הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה שְׁרוּצָה לְשֹׁבֵר אֶתְכֶם, אַל תִּסְכְּימוּ לוֹ, תִּזְרְקוּ אוֹתוֹ הַחוּצָה עַל יְדֵי שְׂמִתָּה וְתוֹדָה וְהוֹדָאָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחוּ בְּכָל הַעֲנִינִים.

...

אֲנִי צְרִיכָה בְּעַל, אֲנִי לֹא צְרִיכָה מִלְּאָךְ

בְּעִזְרוֹת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת בְּשִׁלַח, ו' שְׁבֻט, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכַבּוֹד יְקִירִי ... גְרוֹ יֵאִיר

כְּכֹר כְּתַבְתִּי לְךָ כָּל כּוֹף הַרְבֵּה וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה אַתָּה לֹא רוֹצֶה לְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵי. דַּע לְךָ שֶׁזֶו עֲבָרָה גְדוֹלָה לְצַעַר אֶת הָאִשָּׁה וְלֹא לְתַת לָהּ מַה שֶׁהַתּוֹרָה אוֹמְרַת וְכוּ'; אֲשֶׁתְּךָ בּוֹכָה בְּגִלְלוֹךְ, הִיא אוֹמְרַת שְׂאֵתָה לֹא חֵי אַתָּה חֲדָשִׁים אַרְכִּים, הִיא רוֹצֶה בְּעַל, כְּכֹר שְׁנָה שְׂאֵתָה לֹא חֵי כְּפִי שֶׁהַתּוֹרָה מְצַנֶּה לָנוּ לְחַיּוֹת, הִיא כָּל כּוֹף שְׁבוּרָה, הִיא לֹא יוֹדֵעַת מַה לְחַשֵּׁב, אֲפִילוֹ אִם הֵייתְּ מִלְּאָךְ גַּם הִיָּה מִתֵּר לָהּ לְדָרוֹשׁ שֶׁהִיא רוֹצֶה בְּעַל, כְּפִי שֶׁהַצְּדִיק רַבִּי נִתֵּן כְּשֶׁחִתֵּן אֶת בִּתּוֹ חֲנָה צִירֵל עִם הַצְּדִיק הַרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן, בְּנוֹ שֶׁל הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֶהֱרֹן הַרַב מְבַרְסֵלַב וְזָכוּנוּ לְבִרְכָה; רַבִּי נִתֵּן הַבְּחִין עָלֶיהָ אַחֲרֵי הַחֲתוּנָה שֶׁהִיא לֹא מְאֻשְׁרַת, כְּשֶׁהוּא הַתְּעַנֵּן אֲצִלָּה, הִיא

אמרה שבפעלה רבי נחמן מפשט לגמרי מהעולם הזה, "הוא לא בן אדם, הוא מלאך", היא בכתה: "אני צריכה בעל, אני לא צריכה מלאך", הם היו צריכים להתגרש; אז מה התכניות שלך?

אתה בחדר היכל הקודש, אתה מקשר לספרים הקדושים של מוהרא"ש, ואתה בודאי רואה מה מוהרא"ש רצה ומה מוהרא"ש למד אותנו, אז מה הפשר שאחרי שאני כותב לך כל כך הרבה מכתבים אתה לא מתניחם, אתה הולך בדרך שסללת לעצמך?!

אבקש ממך שוב, תתנהג בדרך התורה, תן לאשתך מה שהתורה מצוה, תן לה מה שהתורה אומרת, כך יהיה לך טוב בזה ובכא.
השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...

הילדים שלך רואים כמה סבלנות יש לך אליהם

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת יתרו, י"ד שבט, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

היום בערב חל חמשה עשר בשבט, תעשה סעודה עם המשפחה שלך, תקנה קצת פרות ושב עם הילדים שלך. תספר להם את החסדים של השם יתברך, תן להם קצת זמן.

הילדים שלך הם לא טפשים, הם רואים כמה סבלנות יש לך אליהם, אברך מספר לי, ילד בן שתים עשרה שואל אותו: "למה כשאתה מדבר עם אבא שלי הוא מדבר אליך כל כך יפה, וכשאני שואל אותו משהו הוא אומר בלי סבלנות נו, מה אתה רוצה? מה אתה שואל? תסיים כבר!" האברך מספר, שזה עורך אותו מאד, שיעשה חשבון לעצמו, שילדים יודעים הכל, ילדים אי אפשר לרמות.

תקדיש קצת זמן לילדים שלך, תקשיב לספורים שלהם, לחלומות שלהם ותספר להם אמונה, אמונת חכמים ותפלה. אל תראה להם כלום מהטלפון שלך, אל תראה להם קליפים, תן להם לגדול בריאים ושלמים. גם לאשתך אל תפתח את

העינים עם הטלפון, כי כשאישה פותחת את העינים - מר מאד, ואי אפשר לסובב את הגלגל לאחור. המעלה והיפי של אישה יהודיה היא צניעות ותמימות, וברגע שפותחים את העינים לעולם הגויי - אין יותר אמא יהודיה השם ישמרנו, זו לא בדיחה, זה מה שעייני ראו לצערי, שאברכים יקרים חשבו שאישה תמימה שרוצה לחיות בפשטות, בעדינות, בפריטיות ובצניעות, זה לא מענין, וכשהם לגלגו מזה זה נפרץ לגמרי ולא נשאר כלום מהחיים שלהם.

אל תלך לבלות עם אשתו של חברך, אל תלך לאכול אצל חברים, סעודות שבת הן לא מסבה; אפשר ללכת אל אבא ואמא או אל חם וחסות, סבא וסבתא, אבל לאוהבים (אויבים) - זה לא טוב, זה יכול להגמר מר מאד, יכול להיות שפכר לא יהיה לך מי שיכבס את הכביסה שלך, מי שיכין לך אוכל וכו'.

השבת חל יום ההולוא של מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, אנחנו נערך סעודת ההולוא במוצאי שבת ליד הקריה, במלון ראלי, יש לנו ירושה גדולה שנחלק במעמד, נתחלק בירושה שנה בשנה. אני מקנה שאתה תבוא עם המשפחה שלך וביחד נוציא לפעל את הירושה של מוהרא"ש, להפיץ ולהדפיס את הספרים הקדושים שיש להם את הפח לחזק כל יהודי ובזה להביא את הגאולה.

בשבת יתרו קבלת התורה אהיה אם ירצה ה' בקרית ברסלב, אתפלל בבית המדרש ברחוב ירושלים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

חברים להרשות לי ליד לדבר עם הוריו

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר

דברתי אתו, הוא אומר שהוא יגיע לווייליאמסבורג לביתי, נדבר ונסדר ביננו איך הענין יתנהל.

אני מקנה להשם יתברך שתצא מזה רק טובה, כי זה דבר נכון וזה למען

בְּרִיאוֹת הַיָּלֵד; חַיִּיבִים לְהַרְשׁוֹת לְיֵלֵד לְדַבֵּר עִם הוֹרֵיו, וְאִם מוֹנְעִים מֵיֵלֵד לְדַבֵּר עִם הוֹרֵיו - זֶה לֹא מִצְדָּק, זֶה גַּם מִזִּיק לְנַפְשׁ הַיָּלֵד, וְאַחַר כֵּן כִּשְׁהַיָּלֵד מִתְבַּגֵּר וְהוּא רוֹאֵה שְׂמֻנְעוֹ מִמֶּנּוּ לְדַבֵּר עִם הָאָבָא אוֹ הָאֵמָא שְׁלוֹ - הוּא לֹא יִכּוֹל לְסִלּוֹחַ לָהֶם עַל זֶה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם נִצְלִיחַ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

זו זכות גדולה להיות שמש במירון

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרֻשֶׁת בְּשַׁלַּח, ד' שְׁבֻט, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכַבוֹד יְקִירֵי ... נְרוּ יֵאִיר, תְּלַמֵּיד יְשִׁיבַת הַיִּכָּל הַקּוֹדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם

קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יִישַׁר פֶּחַ שְׁעוֹרְתָּ לְהוֹרֵי בְּמִירוֹן בְּשַׁבּוּעַ הָאַחֲרוֹן, שַׁבַּת פְּרֻשֶׁת בֵּא. אֲמִי תַחֲוִי

סִפְרָה לִי שְׁהֵיִיתָ בְּשַׁבַּת בְּמִירוֹן וְעֶזְרַתָּ עִם הַהַכְּנָסַת אֹרְחִים, לְחִלְקֵךְ אוֹכְלֵ וּלְנִקְוֹת,

הִיא שְׂאֵלָה אוֹתִי אִם אֲנִי אֲמַרְתִּי לָךְ לְבוֹא לָשֵׁם.

זו זכות גדולה להיות שמש במירון, אֲצַל הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי,

שָׁנִים אַרְבּוּעוֹת זְכִיתִי לְהִיּוֹת שְׂמֻשׁ בְּמִירוֹן, הֵיִיתִי מְבַשֵּׁל אֶת הָאוֹכֵל, מְחַלֵּק אֶת

הָאוֹכֵל וּמְנַגֵּה בְּשִׁבִיל הָאוֹרְחִים שְׂבָאִים לְמִירוֹן.

הַהוֹרִים שְׁלִי יִהְיוּ שָׁם עוֹד שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, אִם יֵשׁ לָךְ אֶת הָאַפְשָׁרוֹת לְלַכֵּת לְעֶזְרוֹר

- אֲשַׁמַּח מְאֹד.

חִזַּק וְאַמֵּץ בְּשַׁעוֹרִים שְׁלֶךְ בַּתּוֹרָה הַקּוֹדֶשֶׁה. אֲנִי שׁוֹמֵעַ מִמְּגִיד הַשִּׁיעוֹר רַבִּי

מִשֶּׁה שְׂמוּאֵל נְרוּ יֵאִיר רַק דְּרִישׁוֹת שְׁלוֹם טוֹבוֹת עָלֶיךָ, כְּשִׁמְתַּפְּלָלִים - אַתָּה

מִתַּפְּלָל, כְּשִׁלּוּמֵדִים - אַתָּה לוֹמֵד, וּכְשִׁצְרִיכִים לְעֶזְרוֹר בְּמִשְׁהוֹ - אַתָּה שָׁם בְּמֵלֵא

הַחַיּוֹת וְהָרַעֲנוֹת.

אֲנִי מְקוֹה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂבָקְרוֹב אַתָּה תִּתְאַרְס וְתִקַּם בֵּית נְאֻמָּן וְיָפֵה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

מסבן אתה כל כך דבוק לטלפון שלך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת ה'תשפ"ה

יקירי ... גרו יאיר

אני כל כך מרחם עליך, אני מתבונן עליך בישיבה, אתה לא מדבר עם אף אחד אף מילה, אתה דבוק לטלפון שלך, מסבן אתה במרה שחורה עמוקה; אני כל כך מרחם עליך.

תבקש מהשם יתברך כל יום: "רבונו של עולם תעזור לי, תשמח אותי, אני דבוק לטלפון שלי, אני לא שמח, אני שבור לעמק, מה יהיה אתי? עוד מעט אני צריך להתחמק ומה יהיה אתי? אני אסתכל יומם ולילה בטלפון ואקשיב לראיונות של פנופניות המשגעים שאין להם עם מי לדבר? לכן הם מקשקשים יומם ולילה את שטויותיהם בקוים, רבונו של עולם תעזור לי, תשמח אותי".

אני כל כך אוהב אותך, אני אוהב את ההורים שלך, אני לא יכול לראות בצערך; לכן אני כותב לך, שתדע לבקש מהשם יתברך על זה, כי אתה עוד צעיר, אתה לא יודע מה טוב בשכילך; אני כל כך רוצה שהחיים שלך יהיו מתוקים. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

חבל להתרגז, הכל מאת השם

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת יתרו, חמשה עשר בשבט, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

עם אמונה אתה תתקן הכל, רבנו אומר (ספר המדות אות אמונה, סימן לג): "על ידי אמונה, הקדוש ברוך הוא יסלח לך על כל עוונותיך", על ידי אמונה מטהרים לפני השם, תכניס בעצמך את האמונה, זה לא פלוני ולא אלמוני, זה הקדוש ברוך הוא; חבל להתרגז, חבל לאכול את הבריאות, הכל מאת השם, הכל זה הוא, זה רק תחפשת כאילו זה פלוני ואלמוני.

תאמין שהכל לטובתך. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (יומא לח.): "בשמןך

יִקְרְאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בָּמָה שְׂמוּכָן לְחִבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגְעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ אֲפִילוֹ כְּמֵלֵא נִימָא", אַף אַחַד לֹא יְכוֹל לְקַחַת מִשְׁהוּ מֵהַשָּׁנִי אֲלֵא אִם מְכָרִיזִים בְּשָׁמַיִם. עוֹד אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה (בְּרִכּוֹת נח.): "אֲפִילוֹ רִישׁ גְּרֵגִיתָא", אֲפִילוֹ מִי שְׂמַמְנָה לְעֵבוֹד בְּמַחְלָקַת הַבַּיִת, בְּעֵבוֹדָה שְׁפֵלָה, "מִן שְׂמַיָּא מְנוּ לִיה", זֶה גַם מִשָּׁמַיִם, עוֹד הֵם אוֹמְרִים (חֵלִין ט): "אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מְלִמְטָה, אֲלֵא אִם כֵּן מְכָרִיזִין עָלָיו מְלִמְעָלָה", אָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה בְּאֲצַבְע קִטְנָה בְּלִי שְׁפָתָבוּ מִשָּׁמַיִם שְׁזָה יִקְרָה.

מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר, כְּשֶׁעוֹבֵר יוֹם קָשָׁה עַל הָאָדָם, כְּשֶׁעוֹבֵר דְּבָר קָשָׁה - זֶה רַק בְּגִלְל שְׂרוּצִים לְרֵאוֹת מִן הַשָּׁמַיִם לְמִי הָאָדָם יִפְנֶה, אִם הוּא יִלְךְ לְפָלוּנִי אֶלְמוּנִי אוֹ שְׂיָרִים אֶת פְּנֵיו אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ וַיִּגִּיד: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזָה אַתָּה, וְאַתָּה רוֹצֵה לְשַׁמּוֹעַ אֶת קוֹלִי שְׂאֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ, אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי, תוֹצִיא אוֹתִי מֵהַסְּבוּף שְׁלִי, תוֹצִיא אוֹתִי מֵהַצָּרָה שְׁלִי".

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה עט, ו; וְיוֹשְׁלָמִי שְׁבִיעִית כה:), כְּשֶׁיִּצְאוּ מֵהַמִּצְרָה הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וּבְנוֹ הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר אַחְרֵי שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה, הֵם רָאוּ צִיד פּוֹרֵשׁ אֶת הָרֶשֶׁתוֹת שְׁלוֹ כְּדִי לְתַפֵּס צְפוּרִים, הֵם רוֹאִים שֶׁהוּא פּוֹרֵשׁ אֶת הָרֶשֶׁת וְצָפוּר כְּמַעֲט נִלְכְּדָת, וּבִשְׁנֵי הָאֲחֵרוֹנָה הַצָּפוּר נִצְלָה, אַחַר כֵּךְ מַגִּיעָה עוֹד צָפוּר וְהֵם שׁוֹמְעִים שְׂיוֹצָאָת בַּת קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם שְׂאוּמְרָת: "נִצְוֹדָה" וְהַצָּפוּר נִצְוֹדָה; אָמַר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְבָנוּ: "אַתָּה רוֹאָה, אֲפִילוֹ צָפוּר קִטְנָה לֹא יְכוֹלָה לְהַתְּפֵס בְּלִי שְׁפָתָבוּ אֶת זֶה לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם".

בֹּא לְשִׁיעוֹר לִיל שִׁישִׁי, בֹּא לְהִתְחַדֵּשׁ עִם הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ, אֵל תִּשְׂאָר בְּמִרְהָ שְׁחוּרָה שְׁלֶךְ, בֹּא לְשִׁמּוֹעַ כְּמָה דְּבוּרִים מְתוּקִים וּנְעִימִים מִרַבְּנוּ ז"ל; כֵּךְ תִּהְיֶה לְךָ שְׁבַת שְׂמִחָה, אַתָּה תִּתְחַדֵּשׁ בְּחִזְרָה.

הַשָּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

לְדַאֵג שֶׁהָאִשָּׁה תּוּכַל לְלַכֵּת לְכַינוּס בְּרוּגַע

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵּךְ - יוֹם ד' פְּרַשְׁת בְּשִׁלַח, ז' שָׁבֹט, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכַבוֹד יְקִירי ... גֵּרוֹ יְאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲזַק וְאַמֵץ בְּעִבּוֹדְתְךָ הַקְדוּשָׁה שֶׁל הַפָּצָה.

בְּפַעַם הַיְחִידָה בְּשָׁבוּעַ שְׁאִשְׁתְּךָ יוֹצֵאת לְכַנוּס הַנָּשִׁים, לְהַתְחַדֵּשׁ בְּעֵצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ - כְּדַאי שֶׁהִיא תִּלְךָ בְּלִי הַיְלָדִים, זֶה בְּלִי הַשְׂוֹאָה כְּשִׁזְכִּים לְכַמָּה דְקוֹת לְהַקְשִׁיב לְשִׁיעוֹר בְּרוּגַע - מֵאֲשֶׁר כְּשִׁמְבִיאִים אֶת הַיְלָד; כְּדַאי שֶׁתִּשָּׂאֵר בְּבֵית בְּזִמָּן הַקָּצֵר הַזֶּה כְּשִׁאִשְׁתְּךָ רוּצָה לְלַכֵּת לְכַינוּס, אֲפִילוֹ שֶׁאַתָּה עוֹסֵק בְּהַפָּצָה תֵּן לָהּ אֶת הַזְּמַן הַקָּצֵר הַזֶּה.

חֲזַק וְאַמֵץ בְּהַפָּצָה, אֵינְךָ נֹחַת רוּחַ גְּדוּלָה יוֹתֵר לְאָבִא מֵאֲשֶׁר כְּשִׁמְחִזְרִים לוֹ אֶת בְּנוֹ, מְשַׁכְּנִים שְׁלוֹם; כֵּן גַּם כְּבִיכּוֹל אֲצֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַיְלָדִים תּוֹעִים, שְׂכַחוּ שִׁישׁ לָהֶם אָבִא, וּכְשֶׁהוֹלְכִים לְהַפָּצָה, מְפִיצִים אֶת הַסְּפָרִים וְהַקּוֹנְטְרָסִים שֶׁל הָעֵצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, מְחִזְרִים אֶת הַבְּנִים לְאָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים - זו הַנְּחַת רוּחַ הַכִּי גְּדוּלָה. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

עֲצָה לַפְּחָדִים בְּלִילָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵּךְ - לֵיל שִׁישִׁי פְּרַשְׁת בְּשִׁלַח, ט' שָׁבֹט, שְׁנַת ה'תשפ"ה

... תַּחֲנִי, תִּלְמִידַת בֵּית פִּינְגָא

קַבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

אֲנִי שְׂמֵחַ מְאֹד לְשִׁמוּעַ שֶׁאַתָּם נִהְנִים מְאֹד מֵהַנְּגוּנִים הַחֲדָשִׁים, וְשֶׁהַנְּגוּן הַכִּי יָפָה הוּא הַנְּגוּן שֶׁמְחַזֵּק לְזְכוֹר שֶׁהָאָמָא הִיא הַחֲבֵרָה הַכִּי טוֹבָה, זו הַמְצָוָה הַכִּי גְּדוּלָה. עַל הַשְּׂאֵלָה שֶׁלְכֶם מֵהָ אֵתֶם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שְׁבַלִילָה יֵשׁ לְכֶם פְּחָדִים; תִּבְקָשׁוּ מֵהַהוֹרִים שִׁיתְּנוּ לְכֶם לְשִׁמוּעַ כְּשִׁאִתָּם הוֹלְכִים לִישׁוֹן סְפוּרֵי צְדִיקִים, זֶה יִסְלַק אֶת כָּל הַפְּחָדִים, כִּי כְּשִׁמְדַבְּרִים מֵהַצְּדִיקִים הַקְדוּשִׁים - נִהְיָה אוֹר וְנִרְגָעִים.

אני שומע דרישות שלום טובות מהמורות שלכם ומהמנהלת, אני שמח מאד
לשמוע שאתם בת טובה מאד.
השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

תקשר את עצמך בחזרה בשק של רבנו ז"ל
בעזרת ה' יתברך - ליל שישי פרשת בשלח, ט' שבט, שנת ה'תשפ"ה
יקירי ... גרו יאיר

הלואי שנוכל לחדש בחזרה את הקשר שלנו, כל כך טוב כשמקשרים אף
היכל הקודש, מרויחים כל כך הרבה דברים יפים, מקבלים חיזוק להתפלל את
שלוש תפילות במגן, מקבלים חיזוק ללמוד בכל יום את התורה הקדושה, חומש,
משניות, גמרא וכיו'.

אני כל כך רוצה שתקשר את עצמך בחזרה בשק של רבנו ז"ל, וגם את כל
המשפחה שלך. אצל רבנו מרויחים רק טוב, אצל רבנו יש רק רוחים, מרויחים
בעולם הזה ומרויחים לנצח נצחים.

כול להיות שהגעפת כמה פעמים ובגלל התרדויות שמטלות עלי לא הבחנתי
כך ולא דרשתי בשלומך, וזה גרם שתעלב וכך לאט לאט הקשר שלנו התקרר; אם
היית יודע מה עובר עלי ביום אחד - בודאי לא היית נעלב, כי בכל הפעמים שאני
עובר ליד אנשים ולא אומר שלום - זה בגלל שאני פשוט לא רואה אנשים מול
העינים; אם הייתי רואה - הייתי אומר שלום, אני אוהב לומר שלום לכל אחד,
אלא שמרוב תרדויות אני לא רואה, המח שלי מתש.

אני רוצה לחדש את הקשר שלנו, אני רוצה לראות אותך, אני מחכה לך. פעם
היית מגיע לשיעור ליל ששי, פעם היית כותב לי מכתב או הודעה של סיום מסכת,
סיום משניות, זה כל כך החייה אותי.

תתחדש, תתחיל בחזרה ללמוד בכל יום כמה פרקי משניות ודרך גמרא,
ובודאי שתניח תפלין בכל יום, ותלבש את הציצית הקדושה, כי הקדוש ברוך הוא
אוהב אותך.

אֲנִי כְּבֹר מְאֹד עִיף, כְּבֹר מְאוּחָר בְּלִילָה, עוֹד אֶכְתֵּב לְךָ פַּעַם אַחֲרֶת.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

בְּקִשְׁתוֹ הָאֲחֵרוֹנָה שֶׁל מוֹהֲרָא"ש מִמַּטַּת בֵּית הַחוּלִים

בְּעִזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת יְתָרוֹ, ט"ז שַׁבָּט, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכָבוֹד ... גְּרוּ יְאִיר

הַשַּׁבָּת חָל יוֹם הַהִלּוּלָא הָעֲשִׁירִי שֶׁל רַבְּנֵי מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, אֲתָה
בְּיָדַי רוּצָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ מִשְׁהוּ לְכָבוֹד הַהִלּוּלָא, תְּקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ לְהַרְבּוֹת
בְּשָׁלוֹם; הַחַל מֵהַבֵּית, לַעֲשׂוֹת כָּל דְּבָר בְּעוֹלָם שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּית, שְׂיִחְיוּ בְּשָׁלוֹם
וּבְאֵהָבָה.

כְּמוֹ כֵּן תְּרַבֶּה בְּשָׁלוֹם עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ, לֹא לָרִיב עִם אֵף אֶחָד, אֵת זֶה
מוֹהֲרָא"ש בְּקִשׁ מְאֻתָּנוּ בְּקִשָּׁה אַחֲרוֹנָה מִמַּטַּת בֵּית הַחוּלִים, שֶׁנִּבְרַח מִמַּחְלֶקֶת,
הַלְשׁוֹן שְׁמוֹהֲרָא"ש כּוֹתֵב שֵׁם: "דְּבָר אֶחָד שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּקִשָּׁה אַחֲרוֹנָה
מִחַיִּי, שְׂתַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, לְכֵן זֶה עָקָר רְצוֹנִי שְׂיִהְיֶה רַק אֵהָבָה בֵּין אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵינוּ, כִּי הִרְבֵּה צְרוּת בָּאוּ וַיִּצְאוּ מִמַּחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת".

בְּסוּף הַמְּכַתֵּב כּוֹתֵב מוֹהֲרָא"ש שׁוֹב: "הַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד וְאֵף פַּעַם לֹא
לְהִתְעַרֵּב בְּשׁוֹם מַחְלֹקֶת שֶׁרַק יֵשׁ בְּעוֹלָם".

מוֹהֲרָא"ש גַּם הִזְיָה בּוֹכָה בְּשַׁעֲוִירִים עַל הַמַּחְלֶקֶת שְׂיֵשׁ בְּבִרְסָלָב: "הֲרִי אֲנִי
שׁוֹתִים מִמַּעֲיָן אֶחָד, הֲרִי אֲנִי חִיּוּק מְרַבֵּי אֶחָד, לְמָה צְרִיכִים לְנִשְׁךְ אֶחָד
אֵת הַשְּׂנִי? מוֹהֲרָא"ש הִזְיָה אוֹמֵר: "אֵין הֵכִי נְמִי, רַבְּנֵי אֲמַנְם אוֹמֵר (סִי מוֹהֲרָ"ו, סִימָן
שׁיט): 'אֲנִי אֶעֱשֶׂה מִכֶּם כְּתוּת כְּתוּת', אֲבָל רַבְּנֵי לֹא אָמַר שְׂכַתָּה אַחַת תְּדַבֵּר עַל
הַשְּׂנִיָּה וְאַחַת תִּשְׁנֶא אֵת הַשְּׂנִיָּה".

אֲנִי מְקוּוֶה לְרֹאוֹת אוֹתְךָ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת בְּסַעֲוִידַת הַהִלּוּלָא, נִתְחַזֵּק שֵׁם בְּיַחַד.
שַׁבַּת שְׂמִחָה.

